

**REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO KULTURE**

**KONAČNI PRIJEDLOG
ZAKONA O ELEKTRONIČKIM MEDIJIMA**

Zagreb, lipanj 2003. godine

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O ELEKTRONIČKIM MEDIJIMA

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuju prava, obveze i odgovornosti pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju djelatnost proizvodnje i objavljivanja programskih sadržaja i programskih usluga putem elektroničkih medija, te interes Republike Hrvatske u području elektroničkih medija.

Članak 2.

(1) U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeća značenja:

Elektronički mediji: televizijski i radijski programi, te elektroničke publikacije.

Elektroničke publikacije: programski sadržaji koje fizičke ili pravne osobe prenose putem informacijsko - komunikacijskih veza na način da su dostupni širokoj javnosti bez obzira na njihov opseg.

Nakladnik elektroničkog medija (u daljnjem tekstu: nakladnik) je svaki koncesionar radija i televizije, Hrvatska radiotelevizija, te fizička ili pravna osoba koja proizvodi i/ili objavljuje elektroničke publikacije.

Djelatnost proizvodnje i prijenosa programskih sadržaja i programskih usluga: djelatnost radija i televizije, te objavljivanje elektroničkih publikacija bez obzira na tehničke značajke medija na kojem su objavljene.

Djelatnost radija i televizije: početni prijenos i/ili objavljivanje sadržaja radijskih i televizijskih programa namijenjenih javnosti, žičnim ili bežičnim putem, uključujući i satelitski prijenos, u kodiranom ili nekodiranom obliku. Ovim pojmom obuhvaćeni su i oblici međusobnog posredovanja ili razmjene radijskih i televizijskih programskih sadržaja između pojedinih nakladnika u svrhu njihova priopćavanja javnosti. Prijenos ne obuhvaća komunikacijske usluge pružanja pojedinih informacija ili drugih poruka na pojedinačni zahtjev, kao što su kopiranje na daljinu (telekopiranje), elektroničke baze podataka i druge slične usluge.

Programski sadržaji: informacije svih vrsta (vijesti, mišljenja, obavijesti, poruke i druge informacije), te autorska djela koja se objavljuju putem elektroničkih medija u svrhu obavješćivanja i zadovoljavanja kulturnih, obrazovnih i ostalih potreba te javne komunikacije.

Informacijsko-komunikacijske veze: veze uspostavljene uz pomoć telekomunikacijske i druge tehničke opreme koje omogućuju prijenos, odašiljanje i/ili prijam znakova, signala, pisanog teksta, slika, govora i zvukova ili priopćenja bilo koje naravi između korisnika.

Nadležno ministarstvo: ministarstvo koje obavlja upravne i stručne poslove u području javnog informiranja.

Ministar: ministar nadležnog ministarstva.

- (2) Pojmovi: autor, programske usluge, kabelaška televizija, radio, koncesionar, televizija, televizijski prijenos, kao i drugi pojmovi iz područja telekomunikacija imaju značenje utvrđeno posebnim zakonom.

II. OPĆA NAČELA

Članak 3.

- (1) Jamči se sloboda izražavanja i puna programska sloboda elektroničkih medija, uz ograničenja propisana ovim i posebnim zakonima.
- (2) Nijedna odredba ovoga Zakona ne može se tumačiti na način da se daje pravo na cenzuru ili ograničenje prava slobode govora i izražavanja misli.

Članak 4.

- (1) Nakladnici su dužni objavljivati programski sadržaj na hrvatskom jeziku ili u odgovarajućem prijevodu na hrvatski jezik.
- (2) Nakladnici će promicati i stvaralaštvo na narječjima hrvatskoga jezika.
- (3) Uporaba hrvatskoga jezika nije obvezna:
- ako se objavljuju filmovi i druga audio i audiovizualna djela u izvornom obliku;
 - ako se objavljuju glazbena djela s tekstom koji je djelomice ili u cijelosti na stranom jeziku,
 - ako su emisije djelomice ili u cijelosti namijenjene učenju stranog jezika i pisma.
- (4) Uporaba hrvatskoga jezika nije obvezna u emisijama namijenjenim informiranju pripadnika nacionalnih manjina.
- (5) Iznimno od odredbe iz stavka 1. ovoga članka nakladnik može objavljivati informativni program i uslužne informacije za potrebe stranih gostiju na jezicima prema zastupljenosti stranih gostiju na području njegove koncesije.

Članak 5.

Djelatnost objavljivanja programskih sadržaja i programskih usluga prema ovom Zakonu i posebnim zakonima obavlja nakladnik upisan u sudski ili drugi registar u Republici Hrvatskoj, te ako uz opće uvjete ima sjedište i uredništvo u Republici Hrvatskoj.

Članak 6.

- (1) Nezavisno od odredbe članka 5. ovoga Zakona predmnijeva se da je nakladnik televizijskog programa unutar nadležnosti Republike Hrvatske kad u Republici Hrvatskoj ima svoje sjedište bilo samo nakladnik ili samo

uredništvo, a drugi se dio nalazi u državi članici Europske unije, ili u trećoj državi, pod uvjetom da programske sadržaje svojim radom proizvode većinom osobe zaposlene odnosno ugovorno angažirane u Republici Hrvatskoj.

- (2) Kada značajni dio sadržaja televizijskog programa svojim radom proizvodi osoblje zaposleno odnosno ugovorno angažirano u Republici Hrvatskoj, a drugi značajniji dio osoblja je zaposleno odnosno ugovorno angažirano u državi članici Europske unije, predmnijeva se da je nakladnik toga programa unutar nadležnosti Republike Hrvatske, ako u njoj ima sjedište barem njegov nakladnik bez obzira na sjedište uredništva.
- (3) Kada značajni dio sadržaja televizijskog programa svojim radom proizvode osobe zaposlene odnosno ugovorno angažirane u trećim državama predmnijeva se da je nakladnik tog programa unutar nadležnosti Republike Hrvatske ako je započeo s objavljivanjem programskih sadržaja na temelju hrvatskog zakona, te ako je ostvario stabilnu i učinkovitu vezu s hrvatskim gospodarstvom.
- (4) Ako se na nakladnika televizijskog programa ne mogu primijeniti odredbe prethodnih stavaka ovoga članka i ako nakladnik televizijskog programa nije unutar nadležnosti neke druge države članice Europske unije ili države potpisnice Europske konvencije o prekograničnoj televiziji, uzima se da je unutar nadležnosti Republike Hrvatske nakladnik koji:
 - koristi koncesiju koju je dodijelilo nadležno tijelo Republike Hrvatske;
 - ne koristi koncesiju iz prethodnog podstavka, ali koristi satelitske sustave koji pripadaju Republici Hrvatskoj;
 - ne koristi ni koncesiju niti satelitske sustave iz prethodna dva podstavka, ali koristi satelitsku zemaljsku postaju postavljenu u Republici Hrvatskoj.

Članak 7.

- (1) Nakladnik u skladu s ovim Zakonom samostalno oblikuje programsku osnovu medija i snosi odgovornost za objavljivanje programskih sadržaja.
- (2) Djelatnost nakladnika može obuhvaćati proizvodnju programskih sadržaja.

Članak 8.

Republika Hrvatska osigurava slobodu prijenosa i primanja programskih sadržaja iz drugih država na svojem području, a može u pojedinim slučajevima ograničiti slobodu objavljivanja tih sadržaja samo u skladu s međunarodnim ugovorima i ovim Zakonom.

Članak 9.

Djelatnost objavljivanja programskih sadržaja od interesa je za Republiku Hrvatsku kada se programski sadržaji odnose na:

- ostvarivanje prava na javno informiranje i na obavještenost svih državljana Republike Hrvatske, pripadnika hrvatskih nacionalnih manjina i zajednica u inozemstvu, te ostvarivanje prava nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj;

- ostvarivanje ljudskih prava i političkih prava građana te unapređivanje pravne i socijalne države te civilnog društva;
- očuvanje hrvatskog nacionalnog i kulturnog identiteta;
- poticanje kulturnog stvaralaštva;
- kulturu javnoga dijaloga;
- razvoj obrazovanja, znanosti i umjetnosti;
- zaštitu prirode, okoliša i ljudskog zdravlja.

III. DJELATNOST RADIJA I TELEVIZIJE

1. Uvjeti za obavljanje djelatnosti radija i televizije

Članak 10.

- (1) Djelatnost radija i televizije može obavljati pravna osoba koja je upisana u sudski registar u Republici Hrvatskoj u skladu s ovim Zakonom i posebnim propisom, a koja je pribavila koncesiju te sklopila ugovor o koncesiji u skladu s ovim Zakonom. Djelatnost radija i televizije sukladno članku 37. ovoga Zakona mogu obavljati i udruge upisane u odgovarajući registar.
- (2) Za obavljanje djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka pored općih i programskih uvjeta propisanih ovim Zakonom, nakladnik mora ispuniti posebne tehničke, prostorne, financijske i kadrovske uvjete.
- (3) Uvjete iz stavka 2. ovoga članka i postupak utvrđivanja uvjeta pravilnikom propisuje ministar, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za telekomunikacije.

2. Programska načela i obveze

Članak 11.

- (1) Programska osnova mora sadržavati programsku shemu kojom se određuje:
 - vrsta programskih sadržaja odnosno njihovo razvrstavanje u pojedine skupine;
 - predviđeni kvantitativni razmjer između pojedinih skupina sadržaja;
 - predviđeni maksimalni opseg oglasnih sadržaja;
 - predviđeni opseg vlastitih i udio hrvatskih audio i audiovizualnih djela.
- (2) Nakladnik televizijskoga programa s programskom osnovom utvrđuje i omjer djela europske audiovizualne proizvodnje i hrvatskih audiovizualnih djela.
- (3) Za promjenu ili dopunu programske osnove nakladnik je dužan pribaviti prethodno mišljenje uredništva.
- (4) Za promjenu odnosno dopunu programske osnove koja se odnosi na više od 10% programske sheme temeljem koje je dodijeljena koncesija, nakladnik mora pribaviti prethodnu suglasnost Vijeća za elektroničke medije. Uz zahtjev za prethodnu suglasnost nakladnik prilaže mišljenje iz stavka 3. ovoga članka.

- (5) Programska osnova je sastavni dio ugovora o radu između nakladnika i urednika odnosno novinara. Posebna prava urednika i novinara koja nastaju zbog promjena ili dopuna programske osnove uređuju se ugovorom.

Članak 12.

- (1) Programski sadržaji nakladnika koji obavlja djelatnost radija i televizije trebaju osobito:
- objavljivati istinu, poštovati ljudsko dostojanstvo i osnovna prava čovjeka, te pridonositi poštovanju tuđih mišljenja i uvjerenja,
 - doprinositi slobodnom oblikovanju mišljenja, svestranom i objektivnom informiranju slušatelja i gledatelja, kao i njihovoj izobrazbi i zabavi,
 - promicati hrvatske kulturne stečevine i poticati slušatelje i gledatelje na sudjelovanje u kulturnom životu,
 - promicati međunarodno razumijevanje i osjećaj javnosti za pravdu, braniti demokratske slobode, služiti zaštiti okoliša, boriti se za ravnopravnost žena i muškaraca,
 - promicati razumijevanje za pripadnike nacionalnih manjina.

Članak 13.

- (1) Programski sadržaji nakladnika koji obavlja djelatnost radija i televizije moraju udovoljiti sljedećim kriterijima:
- događaji se moraju vjerno prikazati, a različiti pristupi i mišljenja moraju biti primjereno zastupljeni,
 - vijesti moraju istinito i korektno predočiti činjenice i događaje, moraju biti nepristrane i profesionalno korektne, te moraju poticati slobodno oblikovanje mišljenja,
 - mišljenja i komentari moraju biti lako prepoznatljivi kao mišljenje ili komentar, te mora biti razvidno čije se mišljenje ili komentar objavljuje.
- (2) Nakladnik je obvezan u radijskom i televizijskom programu promicati nepristranost, poštujući razlike u mišljenjima o političkim ili gospodarskim pitanjima ili u svezi s trenutnom javnom politikom.
- (3) U proizvodnji i objavljivanju programskih sadržaja nakladnik mora poštivati autorska prava i srodna prava, radi čega je dužan pribaviti odobrenje ovlaštene udruge za kolektivno ostvarivanje prava.

Članak 14.

Državna tijela i njihovi predstavnici, te sindikati i različite interesne skupine ne smiju utjecati na nakladnika glede stvaranja radijskog i televizijskog programa.

Članak 15.

- (1) Nisu dopušteni programski sadržaji koji ugrožavaju ustavni poredak i nacionalnu sigurnost.
- (2) U programskim sadržajima zabranjeno je:
 - poticati, pogodovati poticanju i širiti nacionalnu, rasnu ili vjersku mržnju i netrpeljivost, antisemitizam i ksenofobiju, kao i poticati na diskriminaciju ili neprijateljstvo prema pojedincima ili skupinama, zbog njihova podrijetla, boje kože, političkog uvjerenja, svjetonazora, zdravstvenog stanja, spola, seksualnih ili drugih određenja ili osobina,
 - objavljivati priloge koji vrijeđaju dostojanstvo čovjeka, a osobito nemoralnog i pornografskog sadržaja,
 - na bilo koji način poticati, promicati i veličati nasilje i kriminal, te poticati građane, a posebice djecu i mladež, na uporabu duhanskih proizvoda, alkohola ili droga,
 - bez znanja gledatelja, odnosno slušatelja, uporabom nekog tehničkog sredstva (npr. objavljivanjem slika ili tona vrlo kratkog trajanja) prenositi određene poruke ili utjecati na gledatelje, odnosno slušatelje, a da oni toga nisu svjesni.
- (3) Programski sadržaji koji ozbiljno štete fizičkom, psihičkom ili moralnom razvoju djece i mladeži ne smiju se objavljivati. Programski sadržaji koji mogu štetiti fizičkom, psihičkom ili moralnom razvoju djece i mladeži ne smiju biti na rasporedu kada će ih oni zbog vremena objavljivanja vjerojatno gledati, a prije njihova objavljivanja nakladnik je obavezan objaviti odgovarajuće upozorenje.

Članak 16.

- (1) Nakladnik koji obavlja djelatnost radija i televizije mora voditi očevidnik o objavljenom programu i mora čuvati snimke cjelovito objavljenog programskog sadržaja najmanje 60 dana od objavljivanja, a u slučaju prigovora ili spora, snimku spornog sadržaja dužan je čuvati do okončanja spora.
- (2) Nakladnik iz stavka 1. ovoga članka dužan je na zahtjev Vijeća za elektroničke medije bez odlaganja dostaviti snimku objavljenog programskog sadržaja.

3. Oglašavanje

Članak 17.

- (1) Oglašavanje i teletrgovina moraju biti nedvojbeno prepoznatljivi i odvojeni od drugih dijelova programskog sadržaja putem audio i audiovizualnih sredstava.
- (2) Oglašavanje se obavlja uz novčanu ili drugu naknadu ili u svrhu samopromidžbe. Besplatno oglašavanje mora biti posebno označeno.

- (3) Teletrgovina je izravna ponuda koja se objavljuje javnosti u svrhu nabave roba ili usluga, uključujući nepokretnu imovinu te prava i obveze, u zamjenu za novac.
- (4) Oglašavanjem se ne smatraju:
 - izjave nakladnika elektroničkog medija u svezi njegovim programskim sadržajima i sporednim proizvodima koji proizlaze iz programa;
 - besplatne najave izvođenja javnih radova i usluga, te dobrotvornih aktivnosti;
 - besplatno prezentiranje umjetničkih djela.

Članak 18.

- (1) U oglašavanju i teletrgovini nije dopušteno koristiti tehnike djelovanja na podsvijest.
- (2) Nije dopušteno prikriveno i prijevarno oglašavanje i teletrgovina. Za ovakvo oglašavanje i teletrgovinu odgovaraju naručitelj i nakladnik.
- (3) Prijevarno oglašavanje je svako oglašavanje koje na bilo koji način zavarava ili vjerojatno zavarava osobe kojima je upućeno ili koje su ga primile, a po osnovi svoje prijevorne prirode može utjecati na njihovo ekonomsko ponašanje ili koje, iz navedenih razloga, povrijeđuje ili vjerojatno povrijeđuje konkurenciju.
- (4) Prikriveno oglašavanje je predstavljanje riječima ili slikom robe, usluga, imena, zaštitnog znaka ili djelatnosti proizvođača robe ili usluga u programskim sadržajima, kada je takvo predstavljanje namijenjeno oglašavanju, a može zvesti javnost u pogledu njihove prirode.
- (5) U slučaju prikrivenog i prijevarnog oglašavanja predmnijeva se da je ono učinjeno s namjerom, ako je učinjeno uz novčanu ili drugu naknadu.
- (6) Nije dopušteno oglašavanje i teletrgovina oružja i streljiva, duhana i duhanskih proizvoda, lijekova i medicinskih postupaka koji su dostupni jedino na liječnički recept, te droge, alkohola i alkoholnih pića, osim ako posebnim zakonom nije drugačije određeno.
- (7) Nije dopušteno oglašavanje političkih stranaka, izuzev za vrijeme izborne promidžbe sukladno posebnom zakonu.

Članak 19.

- (1) Trajanje oglašavanja ne smije prijeći 12 minuta u jednom satu programa i 15% ukupnog dnevnog trajanja programa koji se objavljuje na državnoj ili regionalnoj razini, odnosno 18 minuta u jednom satu programa i 25% ukupnog dnevnog trajanja programa koji se objavljuje na lokalnoj razini.
- (2) Trajanje oglašavanja iz stavka 1. ovoga članka može se povećati najviše 20% radi uključivanja promidžbenih poruka za teletrgovinu.
- (3) Oglašavanje i teletrgovina u televizijskom programu umetat će se između programa. Promidžbeni spotovi i teletrgovina mogu se umetati i za vrijeme programa ali tako da integritet i vrijednost programa te nositelja prava ne budu oštećeni, ukoliko su ispunjeni uvjeti iz stavaka 4. do 7. ovoga članka.
- (4) U televizijskim programima koji se sastoje od autonomnih dijelova, ili u sportskim programima i slično strukturiranim događajima i izvedbama koji

idu u intervalima, oglašavački i spotovi teletrgovine će se objavljivati između dijelova ili u stankama programa koji se prenosi.

- (5) Prijenos audiovizualnih djela poput igranog filma i filmova snimljenih za televiziju (isključujući serije, serijale, zabavni program i dokumentarne emisije), ako je njihovo predviđeno trajanje dulje od 45 minuta, može se prekidati jednom u svakom cjelokupnom bloku od 45 minuta. Daljnje prekidanje je dozvoljeno ako je predviđeno trajanje filmova barem 20 minuta dulje od dva ili više cjelokupnih blokova od 45 minuta.
- (6) Ako se programi, izuzev onih iz stavka 4. ovog članka, prekidaju zbog oglašavanja i spotova za teletrgovinu, između svake uzastopne stanke za oglašavanje ili teletrgovine mora proći najmanje 20 minuta.
- (7) Oglašavanje i teletrgovina neće se umetati u vijesti i u prijenos vjerskih službi. Druge informativne emisije, dokumentarni, vjerski programi i programi za djecu, ako su kraći od 30 minuta, neće se prekidati promidžbenim spotovima ili spotovima za teletrgovinu. Ukoliko je njihovo trajanje 30 minuta ili dulje, primjenjivat će se odredbe iz prethodnih stavaka ovoga članka.
- (8) Tijela državne uprave kao i drugi korisnici državnog proračuna dužni su 15% godišnjeg iznosa namjenjenog promidžbi svojih proizvoda, usluga ili aktivnosti utrošiti na oglašavanje u programima regionalnih i lokanih elektroničkih medija.

4. Pokroviteljstvo

Članak 20.

- (1) Pokroviteljstvo je svaki doprinos fizičke ili pravne osobe koja nije uključena u djelatnost nakladnika ili proizvodnju audiovizualnih djela, radi financiranja programskog sadržaja s ciljem promidžbe imena, tvorničke oznake, prepoznatljivosti, aktivnosti ili proizvoda pokrovitelja.
- (2) Programski sadržaji pod pokroviteljstvom pri objavljivanju moraju udovoljavati sljedećim uvjetima:
 - raspored i programski sadržaji ne smiju biti pod utjecajem pokrovitelja na način da utječu na odgovornost i uredničku nezavisnost nakladnika;
 - programski sadržaji moraju biti jasno označeni na odgovarajući način, imenom i/ili oznakom pokrovitelja na početku i/ili na kraju programa;
 - programski sadržaji ne smiju poticati prodaju, kupnju ili najam proizvoda ili usluga pokrovitelja ili neke druge osobe.

Članak 21.

- (1) Programski sadržaji ne smiju biti pod pokroviteljstvom osobe čija je osnovna djelatnost proizvodnja ili prodaja proizvoda ili pružanje usluga kojih je oglašavanje zabranjeno ovim ili posebnim zakonom.
- (2) Pokroviteljstvo vijesti i informativnog programa nije dopušteno.
- (3) Političke stranke i koalicije ne smiju biti pokrovitelji programskog sadržaja osim u vrijeme izborne promidžbe sukladno posebnom zakonu.

5. Vrijeme objavljivanja

Članak 22.

- (1) Svi programski sadržaji koji se objavljuju putem radijskog ili televizijskog programa svakog dana od 0 do 24 sata ulaze u dnevno vrijeme objavljivanja, osim kada je ovim Zakonom drugačije propisano.
- (2) Godišnje vrijeme objavljivanja prema ovom Zakonu obuhvaća sve programske sadržaje koji se objave od 1. siječnja do 31. prosinca pojedine godine, osim programskih sadržaja koji su ovim Zakonom od toga izuzeti.
- (3) Nakladnik radija na državnoj i regionalnoj razini te na razini županije i Grada Zagreba mora objavljivati najmanje 12 sati programa dnevno, a nakladnik radija na nižoj razini od razine županije mora objavljivati najmanje 6 sati programa dnevno.
- (4) Nakladnik televizije na državnoj i regionalnoj razini te na razini županija i Grada Zagreba mora objavljivati najmanje 6 sati programa dnevno, a nakladnik televizije na nižoj razini od razine županije mora objavljivati najmanje 3 sata programa dnevno.
- (5) Nakladnik koji obavlja djelatnost radija i televizije na regionalnoj razini mora najmanje 10% ukupnog tjednog programa posvetiti priopćavanju vijesti i obavijesti na području koncesije.
- (6) Nakladnik radija i televizije na lokalnoj razini mora najmanje 20% ukupnog programa tjedno posvetiti priopćavanju lokalnih vijesti i obavijesti na području koncesije.
- (7) Nakladnik radija i televizije na državnoj i regionalnoj razini mora dnevno objavljivati informativni program u trajanju od najmanje 30 minuta u kojem najmanje jednu informativnu emisiju u trajanju od najmanje 20 minuta.
- (8) U vrijeme predizbornog natjecanja nakladnik mora omogućiti svim političkim strankama promidžbu pod jednakim uvjetima sukladno izbornim propisima i uputama nadležnog tijela koje nadzire ili provodi izbore.

6. Vlastita proizvodnja

Članak 23.

- (1) Vlastitom proizvodnjom smatraju se informativne, kulturno-umjetničke, glazbene, športske i druge emisije te drugi izvorno proizvedeni programski sadržaji čiji je proizvođač nakladnik ili su proizvedeni po njegovoj narudžbi i za njegov račun.
- (2) Ako je kod izrade programa sudjelovalo više nakladnika s ulogom, u vlastitu proizvodnju svakomu se ubraja dio razmjerni ulogu.
- (3) U vlastitu proizvodnju ubrajaju se i premijere i prve reprize hrvatskih audiovizualnih djela.
- (4) U vlastitu proizvodnju radijskog programa u skladu s odredbama članka 24. ovoga Zakona ubraja se i objavljivanje hrvatske glazbe.
- (5) Oglasi, uključivo s radijskom i televizijskom prodajom te naplatne obavijesti (videostranice) ne smatraju se programskim sadržajima nastalim u vlastitoj proizvodnji.

- (6) Vijeća za elektroničke medije može pravilnikom propisati detaljnija mjerila za određivanje programskih sadržaja koji se smatraju vlastitom proizvodnjom.

Članak 24.

- (1) Udio vlastite proizvodnje mora iznositi najmanje 20% dnevnog vremena objavljivanja svakog televizijskog programa nakladnika televizije a od toga najmanje 60% između 18 i 22 sata, osim ako je ovim Zakonom drugačije određeno.
- (2) Udio vlastite proizvodnje mora iznositi najmanje 30% dnevnog vremena objavljivanja svakog radijskog programa nakladnika radija, osim ako ovim Zakonom nije određeno drugačije.
- (3) Repriziranje radijske ili televizijske emisije mora biti jasno označeno. U udio iz stavka 1. i 2. ovoga članka može se ubrojiti samo prva repriza emisije.

Članak 25.

- (1) Hrvatska glazba mora činiti najmanje 20% dnevnog objavljivanja glazbenog programa predviđenog programskom shemom radijskog programa.
- (2) U udio iz članka 24. stavka 2. ovoga Zakona može se ubrojiti najviše 20% vremena dnevnog objavljivanja u kojem se izvodi hrvatska glazba.

7. Hrvatska audiovizualna djela

Članak 26.

- (1) Hrvatska audiovizualna djela prema ovom Zakonu su djela izvorno proizvedena na hrvatskom jeziku ili djela namijenjena nacionalnim manjinama na njihovim jezicima kao i djela hrvatske kulturne baštine.
- (2) Audiovizualna djela iz stavka 1. ovoga članka su samo ona djela koja se izražavaju slikama koje u slijedu daju dojam pokreta izražena kao individualne intelektualne tvorevine s područja književnosti, znanosti i umjetnosti, kao što su filmovi i drame, kulturno-umjetničke i zabavne serije, dokumentarna, obrazovna i druga audiovizualna djela.
- (3) Vijeće za elektroničke medije može pravilnikom propisati detaljnija mjerila za određivanje programskih sadržaja koji se smatraju hrvatskim audiovizualnim djelima.

Članak 27.

- (1) Nakladnik televizijskog programa mora osigurati objavljivanje više od 55% igranoga, dokumentarnog i drugog programskog sadržaja na hrvatskom jeziku unutar jedne godine.
- (2) U godišnje vrijeme iz stavka 1. ovoga članka nisu uključeni oglasi i televizijska prodaja.

8. Europska audiovizualna djela

Članak 28.

- (1) Europska audiovizualna djela u smislu ovoga Zakona su:
 - djela koja potječu iz država članica Europske unije;
 - djela koja potječu iz europskih država članica Europske konvencije o prekograničnoj televiziji te ispunjavaju uvjete propisane ovim Zakonom,
 - djela koja potječu iz trećih država, a ispunjavaju uvjete iz stavka 3. ovoga članka.
- (2) Odredbe stavka 1. podstavaka 2. i 3. ovog članka odnose se samo na države u kojima audiovizualna djela država članica Europske unije nisu predmet diskriminacijskih mjera.
- (3) Djela iz stavka 1. podstavaka 1. i 2. ovoga članka su ona koja su ostvarili pretežito autori i radnici s prebivalištem u državama iz stavka 1. podstavka 1. i 2. ovoga članka ako udovoljavaju jednom od sljedećih uvjeta:
 - ako su proizvođači tih djela osnovani odnosno registrirani u jednoj ili više navedenih država; ili
 - ako je pojedino djelo nastalo pod kontrolom jednoga ili više proizvođača iz jedne ili više navedenih država, ili
 - ako je doprinos koproducenta iz navedenih država prevladavajući u odnosu na ukupnu cijenu koprodukcije, a koprodukciju ne kontrolirana jedan ili više proizvođača osnovanih izvan navedenih država.
- (4) Djela iz stavka 1. podstavka 3. ovoga članka su ona koja su u cijelosti ostvorena u koprodukciji proizvođača osnovanih i registriranih u jednoj ili više zemalja članica Europske unije, s proizvođačima osnovanim i registriranim u jednoj ili više trećih europskih država s kojima je Europska unija sklopila sporazume na audiovizualnom području, ako su ta djela pretežno ostvarili autori i radnici s prebivalištem u jednoj ili više europskih država.
- (5) Djela koja se ne smatraju europskim djelima u smislu stavka 1. ovoga članka, a nastala su u okviru bilateralnih koprodukcijskih ugovora sklopljenih između država članica Europske unije i trećih država, smatrat će se europskim djelima ako većinski dio ukupnih troškova proizvodnje snose koproducenti iz Europske unije, a proizvodnju ne nadzire jedan ili više proizvođača registriranih izvan područja država članica Europske unije.
- (6) Djela koja se ne smatraju europskim djelima u smislu stavka 1. ovoga članka, a nastala su pretežito radom autora i radnika s prebivalištem u jednoj ili više država članica Europske unije, smatrat će se europskim djelima u razmjeru odgovarajućem veličini doprinosa koproducenta iz Europske unije u ukupnim troškovima proizvodnje.

Članak 29.

- (1) Nakladnik televizijskog programa mora osigurati da od stranog programa najmanje 51% čine europska audiovizualna djela.
- (2) Nakladnik koji ne postigne opseg udjela europskih audiovizulanih djela iz prethodnog stavka mora svake godine povećati udio tih djela sukladno kriterijima i načinu utvrđenom pravilnikom kojeg donosi Vijeće za elektroničke medije.
- (3) U godišnje vrijeme objavljivanja iz ovoga članka ne ubraja se vrijeme namijenjeno vijestima, sportskim događajima, igrama, oglašavanju, teletekstu i teletrgovini.

9. Audiovizualna djela neovisnih proizvođača**Članak 30.**

- (1) Neovisni proizvođač audiovizualnih djela (u daljnjem tekstu: neovisni proizvođač) je pravna ili fizička osoba koja ispunjava sljedeće uvjete:
 - da je registrirana za obavljanje djelatnosti proizvodnje audiovizulanih djela i ima sjedište u Republici Hrvatskoj ili u jednoj od država članica Europske unije;
 - da nije uključena u organizacijsku strukturu nakladnika;
 - da nakladnik televizijskog programa može imati najviše 25% udjela kapitala u proizvođaču ili upravljačkih odnosno glasačkih prava;
 - da po narudžbi pojedinog nakladnika televizijskog programa ostvaruje najviše polovicu svoje godišnje proizvodnje.
- (2) Neovisni proizvođač je i pravna ili fizička osoba koja je registrirana za obavljanje djelatnosti proizvodnje audiovizualnih djela, a ima sjedište u jednoj od trećih država, ako europska djela čine većinski udio njegove audiovizualne proizvodnje u zadnje tri godine i uz to ispunjava uvjete iz stavka 1. podstavaka 2. i 3. ovoga članka.
- (3) Neovisni proizvođač ne može biti pravna ili fizička osoba čiji prosječni udio financijskih sredstava za pokriće ukupnih troškova proizvodnje odnosno koprodukcije, u kojima je sudjelovao u posljednje tri godine, ne prelazi 10%.

Članak 31.

- (1) Nakladnik televizijskog programa mora osigurati da udio audiovizualnih djela neovisnih proizvođača u godišnjem programu iznosi najmanje 10% vremena.
- (2) Nakladnik koji ne postigne opseg udjela audiovizualnih djela neovisnih proizvođača iz stavka 1. ovoga članka mora svake godine povećavati udio tih djela sukladno kriterijima i načinu utvrđenom pravilnikom kojeg donosi Vijeće za elektroničke medije.
- (3) Najmanje polovica djela iz ovoga članka mora biti proizvedena u posljednjih pet godina.

- (4) U godišnje vrijeme objavljivanja iz ovoga članka ne ubraja se vrijeme namijenjeno vijestima, sportskim događajima, igrama, oglašavanju, teletekstu i teletrgovini.

10. Objava nužne obavijesti

Članak 32.

- (1) U slučaju ratnog stanja ili neposredne ugroženosti neovisnosti i jedinstvenosti Republike Hrvatske, kao i u slučaju velikih prirodnih nepogoda, tehničko-tehnoloških i ekoloških nesreća i epidemija, nakladnik je obvezan na zahtjev nadležnog državnog tijela objaviti bez naknade proglose, kao i službena priopćenja nadležnih državnih tijela kada postoji opasnost za život i zdravlje ljudi, sigurnost zemlje, te javni red i mir.
- (2) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka podnosi se u pisanom obliku i mora sadržavati podatke koji dokazuju njegovu autentičnost i pravnu utemeljenost.

11. Pravo na kratku informaciju

Članak 33.

- (1) Svaki nakladnik ima pod jednakim uvjetima pravo na kratko obavještanje o svim važnim priredbama i drugim događajima koji su dostupni javnosti, osim vjerskog obreda.
- (2) Kratkom informacijom prema ovom članku smatra se obavijest u trajanju najviše minutu i pol koja se objavljuje u sklopu informativnog programa.
- (3) Organizator važnog događaja može od nakladnika kao naknadu tražiti samo plaćanje ustupnine, ako je to predviđeno i nadoknadu za moguće stvarne troškove koji nastanu radi izvršavanja te organizatorove obveze.
- (4) Pravo na kratku informaciju mora se izvršiti na način da se ne prekida tijek događaja.
- (5) Pravo na kratku informaciju može se ograničiti ili isključiti ako bi njegovo izvršavanje teško povrijedilo osjećaje sudionika događaja ili ugrozilo javni red i sigurnost.
- (6) Nakladnik koji je iskoristio pravo na kratku informaciju mora omogućiti nakladniku koji događaj nije mogao snimiti jednokratno korištenje snimke, te ima pravo za to tražiti nadoknadu razmjernog dijela stvarnih troškova i navođenje svojeg imena odnosno tvrtke na objavi.

12. Pravo javnosti na praćenje značajnijih događaja

Članak 34.

- (1) Nakladnik televizijskog programa ne smije na temelju dobivenih isključivih prava prenositi pojedini događaj značajan za javnost Republike Hrvatske ili druge države članice Europske unije ili države potpisnice

međunarodnog ugovora koji obvezuje Republiku Hrvatsku, na način kojim bi značajnom dijelu gledatelja u Republici Hrvatskoj bilo onemogućeno praćenje toga događaja.

- (2) Prijenosom iz stavka 1. ovoga članka smatra se neposredan prijenos događaja ili odgođeni prijenos, u cijelosti ili djelomično, kad je to potrebno iz objektivnih razloga ili je u interesu javnosti.
- (3) Suprotno je ovome Zakonu ako događaj iz stavka 1. ovog članka na temelju dobivenih isključivih prava prenosi nakladnik čiji televizijski program može pratiti manje od 60% stanovništva Republike Hrvatske ili je za praćenje toga programa potrebno dodatno plaćanje (naplatna TV), osim pristojbe propisane posebnim zakonom.
- (4) Vijeće za elektroničke medije utvrđuje popis događaja iz stavka 1. ovoga članka.

13. Povezivanje televizijskih i radijskih programa u mreže

Članak 35.

- (1) Nakladnici se mogu uz prethodnu suglasnost Vijeća za elektroničke medije programski povezivati u regionalne ili nacionalne mreže, s regionalnim i širim pokrivanjem područja, pod sljedećim uvjetima:
 - da povezani nakladnici posebnim aktom imenuju odgovornog urednika zajedničkog programa koji odgovara za prenošenje programskih sadržaja u skladu s ovim Zakonom, a akt o imenovanju dostave Vijeću za elektroničke medije 15 dana prije početka objavljivanja zajedničkog programa;
 - da svaki od povezanih nakladnika objavljuje na području za koje mu je bila izdana radijska koncesija najmanje dva sata programa vlastite proizvodnje dnevno u vremenu između 7 i 22 sata;
 - da je zajednička vlastita proizvodnja povezanih nakladnika na hrvatskom jeziku, u koju se ne uračunava programski sadržaj iz prethodnog podstavka, te da dnevno iznosi najmanje 25% programskih sadržaja koji se objavljuju putem mreže;
 - da povezani nakladnici oblikuju zajedničku programsku osnovu i pisani akt o načinu izvršavanja programske osnove, te oba dokumenta dostave Vijeću za elektroničke medije radi pribavljanja prethodne suglasnosti.
- (2) Nacionalna mreža programa je televizijski ili radijski program iz ovoga članka koji je dostupan za više od 60% stanovništva Republike Hrvatske. Regionalna mreža programa je televizijski ili radijski program iz ovoga članka koji je dostupan za više od 70% stanovništva regije.
- (3) Regionalna ili nacionalna mreža iz ovoga članka u pogledu programskih zahtjeva i ograničenja iz ovoga Zakona smatra se kao jedinstveni televizijski ili radijski program.

14. Neprofitni radijski i televizijski programi

Članak 36.

- (1) Neprofitnim radijskim ili televizijskim programom smatra se program koji dnevno objavljuje najmanje 30% vlastite proizvodnje informativnih, kulturnih, obrazovnih i zabavnih sadržaja.
- (2) Dobit od djelatnosti iz prethodnog stavka nakladnik smije koristiti samo za unapređenje i razvoj vlastite djelatnosti.
- (3) Plaće zaposlenih radnika te naknade članovima tijela upravljanja i nadzora nakladnika te druge naknade (putni troškovi, dnevnice itd.) ne mogu premašiti iznos koji je propisan ili uobičajen za javne ustanove koje se financiraju iz državnog proračuna.
- (4) Status neprofitnog radija ili televizije u skladu s ovim Zakonom odlukom utvrđuje Vijeće za elektroničke medije pri dodjeli odnosno oduzimanju koncesije.
- (5) Nakladnik neprofitnog radijskog ili televizijskog programa može objavljivati promidžbene poruke do 3 minute u jednom satu.

Članak 37.

- (1) Visoko učilište odnosno studentske udruge s pravnom osobnošću mogu biti nakladnik radijskoga i/ili televizijskog programa, ako programske sadržaje proizvode i objavljuju pretežito studenti, a namijenjeni su studentskoj javnosti, te ako djelatnost obavljaju kao neprofitni radijski ili televizijski program visokog učilišta.
- (2) Programski sadržaji studentskog radija ili televizije su informacije svih vrsta i autorska djela kojima je svrha obavještavanje, te zadovoljavanje obrazovnih, znanstvenih, stručnih, umjetničkih, kulturnih i drugih potreba studentske i šire javnosti.
- (3) Status studentskog radija ili televizije u skladu s ovim Zakonom odlukom utvrđuje Vijeće za elektroničke medije pri dodjeli odnosno oduzimanju koncesije.

IV. ELEKTRONIČKE PUBLIKACIJE

1. Elektroničke publikacije

Članak 38.

- (1) Na elektroničke publikacije koje objavljuju pravne osobe na odgovarajući način primjenjuju se odredbe od članka 1. do 3., članka 5. do 9., članka 11. do 21., članci 32. i 72. ovoga Zakona.
- (2) Na elektroničke publikacije koje objavljuju fizičke osobe odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 1. do 3., 6. do 9., te članak 72. ovoga ovoga Zakona.

- (3) Pravne osobe iz članka 5. ovoga Zakona obvezne su prije prve objave elektroničke publikacije podnijeti prijavu za upis u očevidnik nakladnika elektroničkih publikacija koji se vodi pri Vijeću za elektroničke medije.

Članak 39.

Zabranjeno je objavljivati programske sadržaje drugih elektroničkih medija putem informacijsko-komunikacijskih veza bez pisane prethodne suglasnosti nakladnika čije se programske sadržaje namjerava objaviti.

Članak 40.

Nakladnik je dužan pri objavi promidžbenih sadržaja putem informacijsko-komunikacijskih veza kojima je namjena neposredno sklapanje ugovornih odnosa s korisnicima, namjeru sklapanja ugovora jasno iskazati kao i nedvosmisleno upozoriti na financijske posljedice koje proizlaze za drugu stranu u slučaju sklapanja ugovora.

2. Zaštićene usluge

Članak 41.

Zaštićenom uslugom smatra se objavljivanje informacija i audiovizualnih usluga na osnovi pojedinačnog zahtjeva, koje su dostupne isključivo na temelju ugovora odnosno uz naplatu (naplatna TV, audio i video usluge na zahtjev, kodirani radijski i televizijski programi i sl.).

Članak 42.

- (1) Zabranjena je proizvodnja, uvoz, distribucija, prodaja, davanje u najam ili posjedovanje uređaja odnosno sredstava koja omogućuju slobodan pristup zaštićenim uslugama, bez obzira na tehničku izvedbu prijenosa signala, bez prethodnog odobrenja davatelja tih usluga.
- (2) Zabranjena je instalacija, održavanje ili zamjena uređaja odnosno sredstava iz stavka 1. ovoga članka, bez prethodnog odobrenja davatelja usluga.
- (3) Zabranjeno je javno objavljivanje promidžbenih poruka koje promiču uređaje iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 43.

- (1) Nakladniku zaštićenih usluga iz članka 41. ovoga Zakona osigurava se sudska zaštita.
- (2) Nakladnik može protiv povreditelja prava ostvariti pravnu zaštitu i naknadu štete prema pravilima o naknadi štete.

V. ZAŠTITA PLURALIZMA I RAZNOVRSNOSTI ELEKTRONIČKIH MEDIJA

1. Javnost vlasništva

Članak 44.

- (1) Nakladnici su dužni do 31. siječnja svake kalendarske godine nadležnom ministarstvu dostaviti podatke o pravnoj osobi i sjedištu, odnosno imenu i prezimenu te prebivalištu svih pravnih i fizičkih osoba koje su neposredno ili posredno postale imatelji dionica ili udjela u toj pravnoj osobi, s podatkom o postotku dionica ili udjela.
- (2) Pravnoj osobi koja ne izvrši obvezu iz stavka 1. ovoga članka, nadležno ministarstvo uputit će pisano upozorenje s obrazloženjem mogućih sankcija za neizvršenje obveze.
- (3) Podatke iz stavka 1. ovoga članka nakladnik je obavezan objaviti u «Narodnim novinama».

2. Povezane osobe

Članak 45.

- (1) Povezane osobe prema ovom Zakonu su osobe koje su međusobno povezane upravljanjem, kapitalom ili na drugi način koji im omogućuje da zajednički oblikuju poslovnu politiku, posluju usklađeno s namjerom postizanja zajedničkih ciljeva, odnosno tako da jedna osoba ima mogućnost usmjeravati drugu ili na bitni način utjecati na nju u odlučivanju o financiranju i poslovanju, odnosno odlučivanju o programskoj osnovi medija.
- (2) Povezanim osobama smatraju se osobe povezane:
 - krvnim srodstvom kao članovi uže obitelji (roditelji, djeca, braća i sestre, posvojitelji i posvojenici);
 - brakom ili izvanbračnom zajednicom;
 - po tazbini kao članovi uže obitelji bračnog druga;
 - kao imatelji ukupnog poslovnog udjela, dionica odnosno drugih prava na temelju kojih sudjeluju u upravljanju druge osobe najmanje s 25 % glasačkih prava;
 - na način da kod obje osobe, ista osoba ima ukupni poslovni udjel, dionice odnosno druga prava na temelju kojih sudjeluje u upravljanju svake od njih s najmanje 25% glasačkih prava;
 - marketinškim ili drugim ugovorom, kada kroz tromjesečno ili duže razdoblje u jednoj godini ostvaruju više od 30% prihoda od oglašavanja;
 - kao povezana društva u smislu Zakona o trgovačkim društvima;
 - na način da su članovi uprave ili nadzornoga odbora u društvu u kojem obavljaju ovu dužnost i osobe koje se smatraju povezanim s čelnicima

uprave ili nadzornoga odbora toga društva na način utvrđen u ovom stavku.

3. Ograničenje koncentracije

Članak 46.

- (1) Nedopuštenom koncentracijom u području medija smatra se ako:
- nakladnik elektroničkog medija koji ima koncesiju na državnoj razini i ima udio u kapitalu drugog nakladnika koji ima istu takvu koncesiju ili koncesiju na regionalnoj, županijskoj, gradskoj ili općinskoj razini, s više od 25%, i obrnuto;
 - nakladnik elektroničkog medija koji ima koncesiju na državnoj razini i ima udio u kapitalu nakladnika koji izdaje dnevne novine koje se tiskaju u više od 3.000 primjeraka, s udjelom većim od 10%, i obrnuto;
 - nakladnik elektroničkog medija koji ima koncesiju na državnoj razini i ima udio u kapitalu pravne osobe koja obavlja djelatnost novinske agencije, s udjelom većim od 10%, i obrnuto;
 - nakladnik elektroničkog medija koji ima koncesiju na državnoj razini i istovremeno izdaje dnevne novine koje se tiskaju u nakladi većoj od 3.000 primjeraka;
 - nakladnik koji ima koncesiju lokalne ili regionalne razine pokrivanja i ima udio u kapitalu drugog takvog nakladnika regionalne ili lokalne razine pokrivanja na istom području s više od 30%;
 - nakladnik koji ima koncesiju regionalne ili lokalne razine pokrivanja i istovremeno, u istom ili susjednom području, izdaje dnevne novine lokalnog značenja.

Članak 47.

Smatra se da postoji nedopuštena koncentracija u području medija i u slučajevima iz članka 46. ovoga Zakona, ako u kapitalu drugog nakladnika koji obavlja djelatnost radija i/ili televizije, novinskog nakladnika dnevnog tiska ili novinske agencije ima udjel iznad utvrđene visine kapitala fizička ili pravna osoba koja je osnivač nakladnika koji obavlja djelatnost radija i/ili televizije, odnosno osnivač, ili s njim povezane osobe u smislu članka 45. ovoga Zakona.

Članak 48.

- (1) Vijeće za elektroničke medije neće dodijeliti koncesiju podnositelju ponude ili osobi koja se prijavi na raspisani javni natječaj za dodjelu koncesije, ako se utvrdi da bi dodjelom koncesije nastala nedopuštena koncentracija u smislu ovoga Zakona.
- (2) Svaki podnositelj ponude ili osoba koja se prijavi na javni natječaj za dodjelu koncesije, dužan je uz ponudu odnosno prijavu dostaviti ovjerenu izjavu da se eventualnim dodjeljivanjem koncesije ne ostvaruje nedopuštena koncentracija u smislu ovoga Zakona.

Članak 49.

- (1) Svaku promjenu vlasničke strukture nakladnik elektroničkog medija mora pisanim putem prijaviti Vijeću za elektroničke medije i Agenciji za zaštitu tržišnog natjecanja.
- (2) Ako Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja utvrdi da je nastalim promjenama vlasničke strukture ostvarena nedopuštena koncentracija u području medija, naložit će nakladniku da u određenom roku uskladi svoju vlasničku strukturu na način koji nije u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona, te će o tome obavijestiti Vijeće za elektroničke medije.
- (3) Ako nakladnik elektroničkog medija ne postupi u skladu s nalogom Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja, primjenit će se odredbe ovoga Zakona o prestanku važenja koncesije prije isteka roka na koji je dodijeljena, a odluku o oduzimanju koncesije donosi Vijeće za elektroničke medije.

Članak 50.

- (1) Domaća pravna osoba kojoj su osnivači i strane pravne osobe registrirane u zemljama u kojima prema propisima tih zemalja nije dopušteno ili nije moguće utvrditi podrijetlo osnivačkog kapitala, ne mogu sudjelovati u postupku javnog prikupljanja ponuda ili javnom natječaju za dodjelu koncesije sukladno ovom Zakonu.
- (2) Ako se naknadno utvrdi da je jedan od osnivača nakladnika elektroničkog medija kojemu je izdana koncesija strana pravna osoba iz stavka 1. ovoga članka, primjenit će se odredba članka 49. ovoga Zakona.

Članak 51.

- (1) Pojedini nakladnik može obavljati samo radijsku ili samo televizijsku djelatnost.
- (2) Odredba prethodnog stavka ne primjenjuje se ako nakladnik pribavi odobrenje Vijeća za elektroničke medije na temelju ovoga Zakona, a u slučaju kada radijsku i televizijsku djelatnost ne obavlja na istom području.

Članak 52.

Pravna osoba čija je djelatnost prikupljanje, oblikovanje i posredovanje oglasa, kao i fizička ili pravna osoba, te skupina povezanih osoba, koja u kapitalu odnosno imovini te vrste ima više od 10 % vlasničkog udjela ili više od 10 % upravljačkih odnosno glasačkih prava, ne može biti nakladnik i/ili osnivač nakladnika radijskoga odnosno televizijskog programa, niti može imati više od 10 % vlasništva dionica ili udjela u kapitalu nakladnika radijskoga ili televizijskog programa.

Članak 53.

Operator koji obavlja djelatnost prijenosa radijskog i/ili televizijskog programa ne može biti nakladnik radijskoga i/ili televizijskog programa.

Članak 54.

Na nakladnike se primjenjuju propisi o zaštiti tržišnog natjecanja.

Članak 55.

Odredbe o vlasništvu i koncentraciji primjenjuju se i na strane pravne i fizičke osobe bez obzira na to u kojoj državi imaju svoje sjedište odnosno stalno prebivalište osim ako je ovim Zakonom drugačije određeno.

4. Fond za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija**Članak 56.**

- (1) Fond za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija (u daljnjem tekstu: Fond) osniva se kao proračunski fond.
- (2) Izvori financijskih sredstava Fonda su:
 - sredstva iz državnog proračuna;
 - sredstva osigurana odredbama ovoga i posebnog zakona.

Članak 57.

- (1) Sredstvima Fonda poticat će se proizvodnja i objavljivanje programskih sadržaja elektroničkih medija na lokalnoj i regionalnoj razini koji je od javnog interesa, a osobito je važan za :
 - ostvarivanje prava građana na javno informiranje,
 - nacionalne manjine u Republici Hrvatskoj,
 - poticanje posebnih programa na područjima od posebne državne skrbi,
 - poticanje kulturnog stvaralaštva,
 - razvoj obrazovanja, znanosti i umjetnosti.
- (2) Sredstvima Fonda poticat će se i zapošljavanje visokoobrazovanih stručnih radnika u elektroničkim medijima na lokalnoj i regionalnoj razini.
- (3) Sredstvima Fonda neće se poticati proizvodnja zabavnog programa i programa iz članka 30. ovoga Zakona.
- (4) Sredstva Fonda u jednakom omjeru raspoređivat će se za poticanje pluralizma i raznovrsnosti radijskih i televizijskih programa.
- (5) Na temelju kriterija iz stavka 1. ovoga članka ministar propisuje način i postupak provedbe godišnjeg javnog natječaja za sufinanciranje programskih sadržaja iz sredstava Fonda.
- (6) Odluku o dodjeli sredstava Fonda donosi Vijeće za elektroničke medije.

VI. VIJEĆE ZA ELEKTRONIČKE MEDIJE

Članak 58.

- (1) Vijeće za elektroničke medije (u daljnjem tekstu: Vijeće) je samostalna i nezavisna pravna osoba s javnim ovlastima, koja se upisuje u sudski registar. Sjedište Vijeća je u Zagrebu.
- (2) Vijeće donosi Statut kojeg potvrđuje Hrvatski sabor.
- (3) Predsjednik Vijeća zastupa i predstavlja Vijeće. Predsjednik vijeća obavlja svoju dužnost profesionalno kao zaposlenik Vijeća.
- (4) Članovi Vijeća mogu obavljati svoju dužnost profesionalno kao zaposlenici Vijeća.
- (5) Za ostvarivanje prava i obveza iz radnog odnosa na zaposlenike Vijeća primjenjuju se opći propisi o radu. Plaće članova Vijeća utvrđuje Hrvatski sabor na prijedlog Vlade Republike Hrvatske.
- (6) Sredstva za rad Vijeća, uključujući i sredstva za plaće članova Vijeća, osiguravaju se u skladu s godišnjim financijskim planom iz iznosa od 0,5% od ukupnog godišnjeg bruto prihoda koji su u prethodnoj godini obavljanjem djelatnosti radija i televizije ostvarili nakladnici elektroničkih medija.
- (7) Neutrošena sredstva iz stavka 6. ovoga članka postaju prihod Fonda.
- (8) Vijeće objavljuje godišnje izvješće o svom radu i podnosi ga Hrvatskom saboru.

Članak 59.

- (1) Vijeće ima sedam članova. Članovi Vijeća mogu biti samo državljani Republike Hrvatske koji imaju stručno znanje, sposobnosti i iskustvo u djelatnosti radija ili televizije, ili u izdavačkoj, kulturnoj ili sličnoj djelatnosti.
- (2) Članovi Vijeća trebaju biti javni djelatnici koji su se u javnom životu istakli zalaganjem za poštivanje demokratskih načela i vladavinu prava, izgradnju i unapređenje najviših vrednota ustavnog poretka Republike Hrvatske, razvitka civilnog društva, obranu ljudskih prava i sloboda, kao i za zaštitu slobode izražavanja.
- (3) Članove Vijeća imenuje Hrvatski sabor na prijedlog Vlade Republike Hrvatske na vrijeme od 5 godina i mogu biti ponovno imenovani. Za početni sastav Vijeća, dva člana se imenuju na vrijeme od 3 godine, dva člana na vrijeme od 4 godine i tri člana na vrijeme od 5 godina.
- (4) Član Vijeća ne može biti državni dužnosnik, dužnosnik u izvršnoj ili sudbenoj vlasti, kao ni dužnosnik političke stranke.
- (5) Članovi Vijeća ne smiju biti vlasnici, dioničari ili imatelji udjela, članovi uprava, nadzornih odbora ili članovi upravnih vijeća i drugih odgovarajućih tijela upravljanja, direktori, ravnatelji ili drugi voditelji poslovanja pravnih osoba na koje se primjenjuju odredbe ovoga Zakona, a odnose se na radio i televiziju.

- (6) Članovi Vijeća ne mogu biti zaposlenici ili u ugovornom ili nekom drugom odnosu u bilo kojoj pravnoj osobi ili službi koja je u vezi sa radijom i televizijom, kao ni osobe koje obavljaju poslove zbog kojih bi moglo doći do sukoba interesa.
- (7) Član Vijeća može biti razriješen prije isteka vremena na koje je imenovan samo u slučaju ako:
 - ne prisustvuje sjednicama dulje od 6 mjeseci,
 - se steknu okolnosti propisane stavcima 4., 5. i 6. ovoga članka,
 - podnese zahtjev za razrješenje,
 - je pravomoćno osuđen za počinjeno kazneno djelo.

Članak 60.

Vijeće:

- provodi postupak dodjele koncesije sukladno ovom Zakonu i posebnom propisu;
- donosi odluku o oduzimanju koncesije u slučajevima predviđenim ovim Zakonom;
- vodi očevidnik nakladnika elektroničkih publikacija;
- daje odobrenje iz članka 51. stavka 2. ovoga Zakona;
- osigurava nadzor nad provedbom odredbi o programskim načelima i obvezama utvrđenim ovim i posebnim zakonom, izuzev elektroničkih publikacija, te donosi godišnji plan nadzora (monitoringa);
- provodi postupak utvrđivanja nepoštivanja ili kršenja odredbi ovoga Zakona;
- razmatra pritužbe građana na postupanje nakladnika u provedbi zakona, te poduzima mjere sukladno ovom Zakonu;
- podnosi izvješće nadležnim tijelima;
- donosi poslovnik o svom radu te
- obavlja i druge poslove propisane ovim i posebnim zakonom.

Članak 61.

- (1) Vijeće donosi odluke većinom glasova svih članova Vijeća. Način i postupak donošenja odluke o dodjeli i oduzimanju koncesije Vijeće utvrđuje svojim poslovnikom. Odluke Vijeća o dodjeli i oduzimanju koncesija objavljuju se u «Narodnim novinama».
- (2) Administrativne, stručne i tehničke poslove za Vijeće obavlja nadležno ministarstvo. Za obavljanje administrativnih i stručnih poslova Vijeće može osnovati stručnu službu, dok tehničke i stručne poslove iz područja telekomunikacija za Vijeće obavlja Hrvatska agencija za telekomunikacije.

1. Postupak dodjele koncesije za obavljanje djelatnosti radija i televizije

Članak 62.

- (1) Vijeće raspisuje javni natječaj za dodjelu koncesije za obavljanje djelatnosti radija i televizije na tehničkoj podlozi koja se utvrđuje prema posebnom propisu.
- (2) Javni natječaj iz stavka 1. ovoga članka raspisuje se za svaku slobodnu frekvenciju ili frekvencije koje mogu činiti zasebnu koncesiju.
- (3) Sadržaj i postupak javnog natječaja iz stavka 1. ovoga članka propisuje ministar na prijedlog Vijeća.
- (4) Ponuda na javni natječaj iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati dokaze o ispunjavanju uvjeta propisanih natječajem, programsku osnovu sukladno ovom Zakonu, podatke o strukturi vlasništva pravne osobe koja podnosi ponudu, osobne podatke o tvrtki i sjedištu, odnosno imenu, prezimenu i prebivalištu osoba koje neposredno ili posredno, preko drugih pravnih osoba, imaju dionice ili udjele u toj pravnoj osobi, kao i podatke o postotku tih dionica ili udjela. Ponuda mora sadržavati podatke o financijskoj sposobnosti ponuđača za obavljanje djelatnosti nakladnika.
- (5) Odluku o dodjeli koncesije donosi Vijeće nakon provedenog postupka javnog natječaja iz stavka 1. ovoga članka i provedenog postupka utvrđivanja postojanja uvjeta za dodjelu koncesija.
- (6) Odluka iz prethodnog stavka mora sadržavati:
 - opis djelatnosti koja će se obavljati,
 - razinu i područje koncesije,
 - visinu naknade za koncesiju,
 - rok za sklapanje ugovora o koncesiji i
 - posljedice nepoštivanja roka za sklapanje ugovora o koncesiji.

Članak 63.

- (1) Pravo obavljanja djelatnosti radija i televizije stječe se na temelju odluke o dodjeli koncesije i sklopljenog ugovora o koncesiji.
- (2) Na temelju odluke o dodjeli koncesije Vijeće i Hrvatska agencija za telekomunikacije sklapa s nakladnikom ugovor o koncesiji.
- (3) Ako se u roku utvrđenom u odluci o dodjeli koncesije ne sklopi ugovor o koncesiji, Vijeće će poništiti odluku o dodjeljenoj koncesiji, a pravna osoba nema pravo na naknadu štete.
- (4) Ugovor o koncesiji, osim uvjeta bitnih za ostvarivanje koncesije, mora sadržavati programsku osnovu i druge uvjete iz ponude za dobivanje koncesije.
- (5) Nakon početka ostvarivanja koncesije prema sklopljenom ugovoru, koncesija se može prenijeti na drugu pravnu osobu zajedno s imovinom, pravima i obvezama prijeko potrebnim za neprekinuti nastavak ostvarivanja koncesije, a uz prethodnu suglasnost Vijeća sukladno ovom Zakonu. U tom će se slučaju sklopiti dodatak ugovoru o koncesiji ili odgovarajući novi ugovor.

Članak 64.

- (1) Područje koncesije može biti na državnoj, regionalnoj, županijskoj, gradskoj, općinskoj ili na drugoj razini utvrđenoj posebnim propisom.
- (2) Područje koncesije na državnoj razini mora obuhvatiti najmanje 60% stanovništva Republike Hrvatske, a na regionalnoj razini najmanje 70% stanovništva regije.
- (3) Koncesija se dodjeljuje na vrijeme koje ne može biti dulje od deset niti kraće od četiri godine.
- (4) Za koncesiju se plaća naknada. Naknada za koncesiju uplaćuje se u korist Državnog proračuna.
- (5) Visinu i način plaćanja naknade za koncesiju propisuje Vijeće, kao i visinu i način plaćanja naknade za natječajnu dokumentaciju i ponudu za javni natječaj.

Članak 65.

- (1) Vijeće će donijeti odluku o privremenom ili trajnom oduzimanju koncesije nakladniku koji obavlja djelatnost radija i/ili televizije ako utvrdi:
 1. da je koncesija dobivena na temelju netočno iskazanih podataka važnih za donošenje odluke o dodjeli koncesije;
 2. da nakladnik nije počeo ostvarivati koncesiju u roku određenom ugovorom o koncesiji ili ne poštuje tehničke uvjete iz ugovora o koncesiji dulje od mjesec dana od početka ostvarivanja koncesije, odnosno prekine ostvarivati koncesiju dulje od 48 sati;
 3. da nakladnik obavlja djelatnost i nakon treće opomene Vijeća ili nadležnog ministarstva, suprotno odredbama ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona ili ugovora o koncesiji;
 4. da nakladnik više ne ispunjava uvjete za obavljanje djelatnosti iz članka 10. ovoga Zakona;
 5. da nakladnik objavljuje programske sadržaje suprotno članku 15. ovoga Zakona;
 6. da se nakladnik ni nakon primitka opomene Vijeća ne pridržava najmanje 90% programske osnove;
 7. da nakladnik ni nakon proteka roka utvrđenom u ugovoru o koncesiji nije uplatio naknadu za koncesiju;
 8. da nakladnik nije ni nakon primitka opomene Vijeća, u određenom roku dostavio podatke o promjeni podataka iz članka 49. stavka 1. ovoga Zakona;
 9. ako nadležno tijelo utvrdi postojanje nedopuštene koncentracije utvrđene ovim Zakonom;
 10. da nakladnik ni nakon opomene Vijeća nije u određenom roku pribavio odobrenje ovlaštene udruge za kolektivno ostvarivanje autorskih i srodnih prava;
 11. da nakladnik unatoč odluci Vijeća objavljuje programske sadržaje iz članka 66. stavka 1. ovoga Zakona.
- (2) Protiv odluke iz stavka 1. ovoga članka ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (3) Koncesija prestaje u sljedećim slučajevima:
 1. istekom vremena na koje je dana;

2. ako se nakladnik odrekne koncesije;
 3. prestankom pravne osobe nakladnika;
 4. ako je nakladniku pravomoćnom odlukom suda zabranjeno obavljanje djelatnosti za koju je koncesija dodjeljena;
 5. sporazumnim raskidom ugovora o koncesiji.
- (4) Ugovor o koncesiji prestaje važiti danom konačnosti odluke o oduzimanju koncesije odnosno danom prestanka koncesije.

Članak 66.

- (1) Iznimno od odredbe članka 8. ovoga Zakona, Vijeće može privremeno ograničiti slobodu prenošenja programskih sadržaja iz drugih država, i to ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
- ako sadržaj televizijskog programa koji se prenosi iz druge zemlje članice Europske unije otvoreno, ozbiljno i teško krši odredbe propisanih programskih uvjeta i načela koja se odnose na zaštitu maloljetnih osoba od ozbiljnog narušavanja njihovog fizičkog, psihičkog i moralnog razvoja, posebno ukoliko programski sadržaji uključuju pornografiju i nasilničko ponašanje;
 - ako utvrdi da sadržaji televizijskog programa vjerojatno narušavaju fizički, psihički i moralni razvoj maloljetnih osoba, osim u slučaju kada je osigurano, izborom vremena njihova objavljivanja ili drugim tehničkim mjerama, da maloljetne osobe u području objavljivanja ne mogu normalno čuti ili vidjeti takve programske sadržaje;
 - ako se programom potiče na mržnju prema drugoj rasi, spolu, religiji ili nacionalnosti;
 - ako je u prethodnih 12 mjeseci nakladnik postupio u smislu prethodnih podstavaka ovoga članka najmanje dva puta;
 - ako je zemlja članica Europske unije pisano obavijestila nakladnika i Komisiju Europske Unije o utvrđenim povredama iz ovoga članka i o mjerama koje će poduzeti ako se takve povrede ponove;
 - ako konzultacije sa zemljom članicom Europske unije iz koje se prenosi program i sa Komisijom Europske unije nisu doprinijele mirnom rješenju u roku 15 dana od dana obavijesti iz prethodnog podstavka, a nastavljeno je sa navedenim povredama.
- (2) Nakladniku koji unatoč odluci Vijeća objavljuje programske sadržaje iz stavka 1. ovoga članka, Vijeće će oduzeti koncesiju.

Članak 67.

- (1) Vijeće može na zahtjev nakladnika donijeti odluku o obnovi koncesije za sljedeće razdoblje uz raspisivanje javnog natječaja, ako nakladnik obavlja djelatnost u skladu s propisima i ugovorom o koncesiji.
- (2) Zahtjev za obnovu koncesije nakladnik mora podnijeti Vijeću najmanje 6 mjeseci prije isteka trajanja koncesije.
- (3) Na temelju odluke Vijeća iz stavka 1. ovoga članka sklapa se ugovor o koncesiji.

VII. NADZOR

Članak 68.

Nadzor nad zakonitošću rada nakladnika obavlja nadležno ministarstvo.

VIII. ZABRANA I PRESTANAK OBAVLJANJA DJELATNOSTI

Članak 69.

- (1) Nakladnik ne smije objavljivati programske sadržaje ako ne ispunjava uvjete iz ovoga Zakona .
- (2) Vijeće može nakladniku iz stavka 1. ovoga članka zabraniti obavljanje djelatnosti te mu privremeno oduzeti uređaje za rad, proizvode i materijal koji je upotrebljavan za obavljanje djelatnosti.

IX. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 70.

- (1) Novčanom kaznom do 1.000.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja:
 1. obavlja djelatnost objavljivanja programskih sadržaja i programskih usluga a nije kao nakladnik upisana u sudski ili drugi registar, te ne udovoljava drugim uvjetima iz ovoga Zakona,
 2. promijeni odnosno dopuni programsku osnovu za više od 10% programske sheme protivno odredbi članka 11. stavka 4. ovoga Zakona,
 3. objavi programske sadržaje koji ne udovoljavaju propisanim kriterijima iz članka 13. stavka 1. ovoga Zakona, ili u objavi sadržaja radijskog i televizijskog programa ne postupi prema odredbi članka 13. stavka 2. ovoga Zakona,
 4. uporabom nekog tehničkog sredstva u programskom sadržaju bez znanja gledatelja, odnosno slušatelja, prenese određene poruke ili utječe na gledatelje, odnosno slušatelje, a da oni toga nisu svjesni, protivno odredbi članka 15. stavka 2. podstavka 4. ovoga Zakona,
 5. ne vodi očevidnik o objavljenom programu i ne sačuva snimke cjelovito objavljenog programskog sadržaja 60 dana od objavljivanja prema članku 16. stavku 1. ovoga Zakona ili ne postupi prema odredbi članka 16. stavka 2. ovoga Zakona,
 6. obavi oglašavanje i teletrgovinu a ne postupi prema odredbi članka 17. stavka 1. ovoga Zakona,
 7. obavi oglašavanje i teletrgovinu protivno odredbi članka 18. stavka 1.,2. ili 6. ovoga Zakona,
 8. obavi oglašavanje u trajanju duljem od propisanog u članku 19. stavku 1. ili 2. ovoga Zakona,

9. objavi programski sadržaj pod pokroviteljstvom koji ne udovoljava uvjetima propisanim u člankom 20. stavkom 2. ovoga Zakona,
 10. objavi programski sadržaj pod pokroviteljstvom protivno odredbi članka 21. ovoga Zakona,
 11. ne izvrši obveze objavljivanja programskih sadržaja u propisanom vremenu iz članka 22. stavka 3., 4., 5., 6. ili 7. ovoga Zakona,
 12. ne izvrši obvezu o propisanom udjelu vlastite proizvodnje iz članka 24. stavka 1. ili 2. ovoga Zakona,
 13. ne izvrši obvezu o propisanom udjelu hrvatske glazbe u dnevnom objavljivanju programa iz članka 25. ovoga Zakona,
 14. ne objavi propisani omjer programskih sadržaja na hrvatskom jeziku prema odredbi članka 27. ovoga Zakona,
 15. ne postigne opseg udjela europskih audiovizualnih djela iz članka 29. ovoga Zakona,
 16. ne postigne opseg udjela audiovizualnih djela neovisnih proizvođača iz članka 31. ovoga Zakona,
 17. ne objavi bez naknade na zahtjev nadležnog državnog tijela nužnu obavijest iz članka 32. stavka 1. ovoga Zakona,
 18. prenese događaj značajan za javnost Republike Hrvatske ili druge države članice Europske unije ili države članice međunarodnog ugovora koji obvezuje Republiku Hrvatsku protivno odredbi članka 34. stavka 1. ovoga Zakona,
 19. obavi povezivanje televizijskih i radijskih programa u mreže protivno odredbi članka 35. stavka 1. podstavka 1., 2. ili 3. ovoga Zakona,
 20. ne objavi udio vlastite proizvodnje propisan za nakladnika neprofitnog radijskog ili televizijskog programa prema članku 36. stavku 1. ovoga Zakona ili objavi promidžbne poruke u trajanju duljem od propisanog u članku 36. stavku 5. ovoga Zakona,
 21. ne izvrši obvezu dostave podataka o imateljima dionica i udjela prema članku 44. stavku 1. ovoga Zakona nakon upozorenja nadležnog ministarstva,
 22. ostvari nedopuštenu koncentraciju suprotno odredbi članka 46. i/ili 47. ovoga Zakona,
 23. ne prijavi promjenu vlasničke strukture prema odredbi članka 49. stavka 1. ovoga Zakona,
 24. obavi prijenos koncesije na drugu pravnu osobu protivno odredbi članka 63. stavka 5. ovoga Zakona.
- (2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom do 100.000,00 kuna.

Članak 71.

- (1) Novčanom kaznom do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja:
1. ne izvrši obvezu podnošenja prijave za upis u očevidnik nakladnika elektroničkih publikacija iz članka 38. stavka 3. ovoga Zakona,
 2. objavi programski sadržaj drugih elektroničkih medija putem informacijsko-komunikacijskih veza suprotno odredbi članka 39. ovoga Zakona,

3. postupi u pogledu uređaja odnosno sredstava koji omogućavaju slobodan pristup zaštićenim uslugama suprotno članku 42. ovoga Zakona,
 4. sudjeluje u postupku javnog prikupljanja ponuda ili javnom natječaju suprotno odredbi članka 50. ovoga Zakona,
 5. postane nakladnik i/ili osnivač nakladnika radijskoga odnosno televizijskog programa, odnosno stekne više od 10% vlasništva dionica ili udjela u kapitalu nakladnika radijskog ili televizijskog programa suprotno članku 52. ovoga Zakona.
- (3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom do 20.000,00 kuna.

X. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 72.

Odredbe članaka 23. do 30. i 33. ovoga Zakona ne primjenjuju se na televizijske programe specijalizirane za televizijsku prodaju i oglašavanje.

Članak 73.

- (1) Nakladnici elektroničkih medija dužni su u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona uskladiti svoj rad, poslovanje i opće akte s odredbama ovoga Zakona.
- (2) Na prava, obveze i odgovornosti nakladnika i novinara, objavljivanje priopćenja i ispravaka, ostvarivanje prava građana na odgovor i ispravak, te na pitanja programskog sadržaja koja nisu uređena ovim Zakonom, primjenjuju se posebni propisi.

Članak 74.

- (1) Vijeće za radio i televiziju osnovano po posebnom zakonu nastavit će s radom po odredbama ovoga Zakona do imenovanja Vijeća za elektroničke medije sukladno ovom Zakonu.
- (2) Danom imenovanja Vijeća za elektroničke medije prestaje mandat članovima Vijeća za radio i televiziju.

Članak 75.

- (1) Vlada Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona imenovat će osobu ovlaštenu za provođenje svih radnji potrebnih za osnivanje Vijeća za elektroničke medije kao pravne osobe, te za upis u sudski registar.

- (2) Vlada Republike Hrvatske u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona predložit će Hrvatskom saboru članove Vijeća za elektroničke medije sukladno ovom Zakonu.

Članak 76.

- (1) Vijeće za elektroničke medije u roku od 30 dana od dana imenovanja dužno je podnijeti Hrvatskom saboru Statut na potvrdu sukladno članku 58. ovoga Zakona.
- (2) Vijeće za elektroničke medije u roku od 90 dana od dana svoga imenovanja donijet će provedbene propise predviđene ovim Zakonom.
- (3) Ministar će donijeti provedbene propise predviđene ovim Zakonom u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (4) Do stupanja na snagu provedbenih propisa iz stavka 2. i 3. ovoga članka primjenjivat će se podzakonski propisi koji uređuju odnosa pitanja, ako nisu u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona.

Članak 77.

Do utvrđivanja tijela državne uprave nadležnog za poslove javnog informiranja posebnim propisom, nadležnim ministarstvom po ovom Zakonu smatrat će se Ministarstvo kulture.

Članak 78.

Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaju važiti odredbe Glave XII. Radio i televizija Zakona o telekomunikacijama ("Narodne novine", broj 76/99, 128/99, 68/01 i 109/01).

Članak 79.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Narodnim novinama", a primjenjuje se od 1. kolovoza 2003. godine.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Uz Hrvatsku radioteleviziju na području Republike Hrvatske danas djeluje 14 televizijskih i 133 radijska koncesionara, dok broj osoba koje objavljuju elektroničke publikacije nije utvrđen. Rad navedenih elektroničkih medija uređen je odredbama Zakona o telekomunikacijama i Zakona o javnom priopćavanju, dok se rad i djelovanje Hrvatske radiotelevizije uređuje posebnim zakonom.

Pristupanje i ratifikacija Konvencije o prekograničnoj televiziji od strane Republike Hrvatske kao i potreba usklađivanja s direktivama Europske unije potakla je potrebu donošenja posebnog zakona kojim će se na cjelovit način urediti djelovanje elektroničkih medija. Isto tako, uvažavajući prijedloge inozemnih stručnjaka s ovog područja, tehnička pitanja i preduvjeti za djelovanje elektroničkih medija uređivat će se i nadalje Zakonom o telekomunikacijama, dok će se sva ostala pitanja urediti predloženim zakonom o elektroničkim medijima.

Dosadašnji propisi ne osiguravaju transparentnost vlasništva elektroničkih medija niti učinkovito sprečavaju nedopuštene koncentracije poduzetnika temeljem kojih se može ostvariti monopolistički položaj, kako u području elektroničkih medija, tako i u odnosu na druge medije. Dosadašnjim propisima nije na odgovarajući način uređen položaj i djelokrug regulatornog tijela, Vijeća za radio i televiziju, niti je osiguran način provedbe nadzora nad djelovanjem elektroničkih medija u pogledu primjene zakonom propisanih obveza i načela.

Postojeći propisi ne uređuju obveze osoba koje prenose programske sadržaje putem informacijsko-komunikacijskih veza, odnosno koje tim putem objavljuju elektroničke publikacije, odnosno pružaju zaštićene usluge.

Isto tako, postojeći propisi ne utvrđuju način na koji se ostvaruje interes Republike Hrvatske na području elektroničkih medija niti su utvrđeni načini na koji će se poticati proizvodnja i objavljivanje programskih sadržaja koji su od interesa za Republiku Hrvatsku.

II. PITANJA KOJA SE ZAKONOM UREĐUJU

Konačnim prijedlogom Zakona o elektroničkim medijima ponajprije se želi jedinstveno urediti položaj pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju djelatnost proizvodnje i objavljivanja programa i programskih usluga putem elektroničkih medija, te programski uvjeti za obavljanje tih djelatnosti, sukladno europskim propisima i standardima.

Pri izradi Konačnog prijedloga zakona uvaženi su sljedeći europski propisi i preporuke:

- Direktiva 89/552/EEZ o koordinaciji određenih odredaba uređenih zakonom, uredbama ili administrativnim odlukama država članica u pogledu obavljanja emitiranja,
- Direktiva 97/36/EZ kojom se dopunjuje direktiva Vijeća o koordinaciji određenih odredaba uređenih zakonom, uredbama ili administrativnim odlukama država članica u pogledu obavljanja televizijskog emitiranja,
- Direktiva 84/450/EEZ koja se odnosi na usklađivanje zakonodavstva, uredbi ili administrativnih odluka država članica u pogledu zavaravajućeg oglašavanja,
- Rec (2002) 2 o pristupu službenim dokumentima,
- Rec (2001) 8 o uređenju cyber sadržaja,
- Rec (2001) 7 o mjerama zaštite autorskih i srodnih prava i borbi protiv piratstva, posebno u digitalnom okruženju,
- Rec (2000) 23 o nezavisnosti i funkcijama regulatornih tijela u sektoru emitiranja,
- Rec (2000) 7 o pravu novinara na zaštitu tajnosti izvora podataka,
- Rec (99) 15 o mjerama vezanim za medijsko praćenje predizbornih kampanja,
- Rec (99) 14 o univerzalnim uslugama u pogledu novih komunikacija i informacijskih usluga,
- Rec (99) 1 o mjerama za promidžbu medijskog pluralizma,
- Rec (97) 21 o medijima i promidžbi kulture tolerancije,
- Rec (97) 20 o "govoru mržnje",
- Rec (97) 19 o prikazivanju nasilja u elektroničkim medijima,
- Rec (96) 10 o jamstvu nezavisnosti javnog emitiranja,
- Rec (96) 4 o zaštiti novinara u situacijama sukoba i tenzija,
- Rec (93) 5 o načelima usmjerenim na promidžbu distribucije i emitiranja audio-vizualnih radova nastalih u zemljama ili regijama sa niskom audio-vizualnom produkcijom ili ograničenim zemljopisnim ili jezičnim pokrivenostima na tržištu Europske televizije,
- Rec (92) 19 o video igrama rasističkog sadržaja,
- Rec (91) 15 o podučavanju, istraživanju i obuci u području prava i informacijske tehnologije,
- Rec (91) 14 o pravnoj zaštiti kodiranih televizijskih usluga,
- Rec (91) 5 o pravu na kratko izvješćivanje o značajnim događajima i isključivim pravima za njihovo televizijsko emitiranje u prekograničnom kontekstu,
- Rec (90) 11 o pitanjima vezanima za autorska prava u području reprografije,
- Rec (90) 10 o kinoprodukciji za djecu i adolescente,
- Rec (89) 7 o načelima distribucije videograma nasilnog, brutalnog ili pornografskog sadržaja,
- Rec (88) 2 o mjerama borbe protiv piratstva u području autorskih i srodnih prava,
- Rec (88) 1 o privatnom audio-vizualnom kopiranju,
- Rec (87) 7 o distribuciji filma u Europi,
- Rec (86) 14 o izradi strategija borbe protiv pušenja, alkohola, droga u suradnji s ključnim čimbenicima i medijima,

- Rec (86) 3 o promidžbi audio-vizualne produkcije u Europi,
- Rec (86) 2 o načelima vezanim za pitanja autorskih prava u području televizije putem satelita i kabla,
- Rec (85) 8 o razgovorima o europskoj filmskoj baštini,
- Rec (84) 22 o uporabi satelitskih kapaciteta za televiziju i radio,
- Rec (84) 17 o jednakosti žena i muškaraca u medijima,
- Rec (84) 3 o načelima televizijskog oglašavanja,
- Rec (81) 19 o prisupu podacima kojima raspolažu javna tijela vlasti,
- Rec (95) 13 o problemima kaznenog procesnog prava povezanog s informacijskom tehnologijom,
- Rec (95) 1 o mjerama protiv zvučnog i audio-vizualnog piratstva,
- Rec (94) 13 o mjerama promidžbe transparentnosti medija,
- Rec (94) 3 o promidžbi obrazovanja i svijesti u području kreativnosti autorskih i srodnih prava,
- Deklaracija o kulturnoj raznolikosti usvojena 7. 12. 2000. g.,
- Deklaracija o iskorištavanju zaštićene radio i TV produkcije u arhivima i organizacijama koje se bave emitiranjem od 9. 9. 1999. godine, te
- Deklaracija o Europskoj politici novih informacijskih tehnologija od 7. 5. 1999. godine.

Vodeći računa o potrebi donošenja propisa koji će biti u skladu s načelom slobode medija i potrebom promicanja javnog interesa u obavljanju ovih djelatnosti, kao i modernim razvojem tehnike, Konačnim prijedlogom zakona o elektroničkim medijima uređuju se sljedeća osnovna pitanja:

- Propisuju se opća načela u obavljanju djelatnosti elektroničkih medija, te način promicanja i zaštite interesa Republike Hrvatske. Republika Hrvatska tako potiče nakladnike elektroničkih medija u objavljivanju programskih sadržaja radi postizanja ciljeva i vrijednosti koji su važni za javno informiranje i obaviještenost svih građana Republike Hrvatske, zaštitu hrvatskog jezika, očuvanje nacionalnog i kulturnog identiteta, poticanje kulturnog stvaralaštva, te razvoj obrazovanja, znanosti i umjetnosti.

- Određuju se uvjeti za obavljanje djelatnosti radija i televizije, i to: tehnički, prostorni, financijski i kadrovski, te se posebice propisuju programski uvjeti, kao što su programska osnova, te druga programska načela i obveze. Na ovaj način osigurava se postojanje minimalnih uvjeta i standarda za rad koje će koncesionar morati osigurati, ukoliko želi dobiti te zadržati koncesiju za obavljanje djelatnosti. Kada se utvrdi da koncesionar ne ispunjava koji od propisanih uvjeta, oduzet će mu se koncesija ukoliko u određenom mu roku ne uskladi svoj rad s propisanim uvjetima i standardima. Na ovaj način onemogućit će se dosadašnje raznoliko stanje opremljenosti radijskih i televizijskih postaja, te će se propisati minimalna razina opremljenosti potrebna za obavljanje ove djelatnosti.

- Programskim uvjetima za obavljanje djelatnosti radija i televizije detaljno se uređuju programski sadržaji i usluge te njihovo razvrstavanje u pojedine skupine, kao i kvantitavni razmjeri između pojedinih sadržaja, maksimalni opseg oglasnih (promidžbenih) sadržaja, te minimalni opseg vlastite proizvodnje i udio hrvatskih audio i audiovizualnih djela, kao i druga

programska načela i obveze. Posebno je naglašena obveza vlastite proizvodnje, te određen udio vlastite proizvodnje, kao i udio hrvatskih glazbenih i audiovizualnih djela, te europskih audiovizualnih djela u programu. Ovime se potiče razvoj i povećanje domaće proizvodnje audiovizualnih djela, te zadovoljavaju uvjeti propisani europskim direktivama i Europskom konvencijom o prekograničnoj televiziji u pogledu zastupljenosti europskih audiovizualnih djela u programu.

- Posebno su uređeni radijski i televizijski programi od posebnog značenja, studentski te drugi neprofitni radijski i televizijski programi, čime je poseban naglasak stavljen na zaštitu mladeži i proizvodnju sadržaja koji mogu doprinijeti zadovoljavanju obrazovnih, znanstvenih, kulturnih i ostalih potreba studentske i šire javnosti. I u drugim europskim zakonodavstvima redovno su zastupljene mjere zaštite i promicanja interesa države u zaštiti mladeži, s obzirom da su radijski i televizijski programi široko zastupljeni u svakodnevnom učenju, životu i radu mladih ljudi.

- Utvrđeni su uvjeti pod kojima pravne i fizičke osobe mogu objavljivati elektroničke publikacije, čime se ide ukorak sa suvremenim tehnološkim i tehničkim dostignućima (Internet i dr.). Na ovaj način uvode se odgovarajuća pravila, odgovornosti te nadzor u području objavljivanja elektroničkih publikacija. Ovim odredbama Zakona napose se želi pridonijeti većoj odgovornosti za objavljene sadržaje, te zaštititi autorskih i srodnih prava na ovom području. Također, ovim odredbama uvedena je zakonska zaštita tzv. zaštićenih usluga (naplatna TV, audio i video usluge na zahtjev, kodirana TV itd.).

- Uređena je zaštita pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija, što uključuje pitanje javnosti i transparentnosti vlasništva, ograničenja vlasništva radi zaštite od stvaranja nedopuštenih koncentracija u području elektroničkih medija, kao i zaštita konkurencije koncesionara. Zakonom se ustanovljuje Fond za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija, kao proračunski fond kojemu je osnovni zadatak osiguranje financijske potpore razvitku audiovizualne proizvodnje od interesa za Republiku Hrvatsku.

- Po uzoru na ostala europska zakonodavstva ustanovljuje se regulatorno tijelo, Vijeće za elektroničke medije, koje će preuzeti ulogu sadašnjeg Vijeća za radio i televiziju. Ovo Vijeće u odnosu na postojeće ima širi djelokrug, jer se treba baviti ne samo pitanjima vezanim za radio i televiziju, već i za pravne i fizičke osobe koje se bave objavljivanjem elektroničkih publikacija. Ovo Vijeće dodjeljuje koncesiju za obavljanje djelatnosti radija i televizije, te zaprima prijave pravnih osoba koje objavljuju elektroničke publikacije. Vijeće ima posebnu zadaću osigurati provedbu nadzora nad programskim sadržajem elektroničkih medija kako bi se nadzirala primjena programskih načela i obveza propisanih ovim Zakonom. Vijeće je ovlašteno sankcionirati svako nepoštivanje odredbi Zakona, što uključuje privremeno ili trajno oduzimanje koncesije, te zabranu objavljivanja elektroničkih publikacija. Vijeće je ovlašteno u slučaju nepoštivanja programskih načela i obveza u obavljanju djelatnosti radija i televizije

ograničiti slobodu objavljivanja programskih sadržaja iz drugih država, što je u skladu sa europskim propisima.

- Nadzorom nad zakonitošću rada nakladnika odnosno osobe koja objavljuje elektroničke publikacije, osigurava se poštivanje ovoga Zakona i drugih propisa koji se odnose na ovu djelatnost, a kojima je uređen pravni status, opći akti, financijsko poslovanje i druga važna pitanja za obavljanje ove djelatnosti.

Uz navedena osnovna pitanja Konačnim prijedlogom zakona se propisuju novčane kazne za prekršaje u slučaju nepridržavanja odredbi Zakona, kao i prijelazne i završne odredbe, kojima se posebno predviđa prijelazno razdoblje u kojem koncesionari i druge pravne i fizičke osobe moraju obavljanje djelatnosti radija i televizije, te izdavanja elektroničkih publikacija uskladiti s uvjetima i standardima propisanim ovim Zakonom.

Donošenjem predloženoga Zakona odnosno njegovom provedbom obavljanje djelatnosti radija i televizije, te izdavanja elektroničkih publikacija uskladit će se s europskim propisima i standardima koji su uobičajeni za ove djelatnosti. Propisivanjem minimalnih uvjeta za obavljanje ovih djelatnosti podići će se kvaliteta programskih sadržaja, a provedbom nadzora osigurat će se strogo pridržavanje programskih uvjeta, načela i obveza propisanih Zakonom. Time će se uvesti jednake pretpostavke za rad svih subjekata koji obavljaju ovu djelatnost, što je temeljno jamstvo za daljni razvoj ove djelatnosti, te zadovoljavanje potreba građana u ostvarivanju prava na javno informiranje i obavještenost.

III. OBRAZLOŽENJE KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA

Glava I. Opće odredbe (članci 1. i 2.)

Općim odredbama utvrđeno je područje koje se uređuje Zakonom o elektroničkim medijima, obavljanje djelatnosti proizvodnje i objavljivanja programskih sadržaja i programskih usluga putem elektroničkih medija, te određen javni interes Republike na području elektroničkih medija, kao i propisani temeljni pojmovi koji se upotrebljavaju u tekstu Zakona. Sadržaj pojmova u području elektroničkih medija sukladan je Europskoj konvenciji o prekograničnoj televiziji, Direktivi Vijeća Europske unije 89/552/EEZ od 3. listopada 1989. godine o koordinaciji određenih odredbi uređenih zakonom, uredbama ili administrativnim odlukama u državama članicama u pogledu obavljanja televizijskog emitiranja (OJ L 331, 16. 11. 1989) te Direktivi Vijeća Europske unije 84/450/EEZ, od 10. rujna 1984. koja se odnosi na usklađivanje zakonodavstva, uredbi i administrativnih odluka država članica u pogledu zavaravajućeg oglašavanja (OJ L 250, 19.9.1984.).

U Glavi II. Opća načela (članci 3. do 9.) utvrđena su opća načela u obavljanju ove djelatnosti, kojima se promiču i zaštićuju temeljne ustavne vrijednosti kao što su napose sloboda izražavanja, zaštita hrvatskog jezika, te interes Republike Hrvatske da potiče elektroničke medije u objavljivanju programskih sadržaja radi postizanja ciljeva i vrijednosti koji su važni za državu, kao što su ostvarivanje prava na javno informiranje i na obaviještenost svih građana Republike Hrvatske, nacionalnog i kulturnog identiteta, razvoja obrazovanja, znanosti i umjetnosti.

U svrhu zaštite hrvatskog jezika nakladnici osnovani odnosno registrirani u Republici Hrvatskoj dužni su objavljivati programske sadržaje na hrvatskom jeziku ili oni moraju biti na odgovarajući način prevedeni na hrvatski jezik. Predviđene su i iznimke od ovoga pravila, napose kada se radi o programima namijenjenim informiranju pripadnika nacionalnih manjina, te informativnom programu i uslužnim informacijama za potrebe stranih gostiju.

Djelatnost objavljivanja programskih sadržaja i programskih usluga u Republici Hrvatskoj može obavljati nakladnik koji je upisan u sudski ili drugi registar te ima sjedište tvrtke i uredništva u Republici Hrvatskoj. Propisani su i slučajevi kada se i za nakladnike koji djeluju u državama članicama Europske unije ili trećim zemljama predmnijeva da su unutar nadležnosti Republike Hrvatske, nadležnosti njezinih tijela, te da se primjenjuju njezini propisi. Ovakva odredba je sukladna člancima 3. i 4. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća Europske unije 97/36/EZ od 30. lipnja 1997. kojom se mijenja i dopunjuje Direktiva Vijeća o koordinaciji određenih odredaba uređenih zakonom, uredbama ili administrativnim odlukama država članica u pogledu obavljanja televizijskog emitiranja.

Ovim Zakonom osigurava se sloboda prenošenja programskih sadržaja iz drugih država, što je Republika Hrvatska dužna osigurati sukladno članku 3. Direktive 97/36/EZ, uz mogućnost ograničenja u slučajevima propisanim ovim Zakonom, koji su preuzeti iz članka 3. navedene Direktive.

Glava III. Djelatnost radija i televizije (članci 10. do 37.)

Člankom 10. propisani su uvjeti za obavljanje djelatnosti radija i televizije, kojima su osim programske osnove obuhvaćeni i minimalni tehnički, prostorni, financijski i kadrovski standardi za obavljanje ove djelatnosti. Pravna osoba koja namjerava dobiti koncesiju i sklopiti ugovor o koncesiji za obavljanje djelatnosti radija i televizije mora udovoljiti ovim uvjetima. Propisano je da se ove uvjete detaljno uređuje posebnim pravilnikom koji donosi nadležni ministar uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za telekomunikacije.

Člankom 11. uređena je programska osnova nakladnika radijskog i televizijskog programa, koja mora sadržavati programsku shemu kojom se određuje vrsta programskih sadržaja, kvantitavni razmjer između pojedinih skupina sadržaja, opseg oglasnih sadržaja, kao i opseg vlastitih i udio hrvatskih odnosno europskih audio i audiovizualnih djela, te udio djela neovisnih producenata. U slučaju promjene odnosno dopune programske osnove radijskog ili televizijskog programa za više od 20% programske

sheme, nakladnik mora imati prethodnu suglasnost Vijeća za elektroničke medije.

Člancima 12. do 16. uređena su temeljna programska načela i obveze nakladnika koji obavlja djelatnost radija i televizije. Program nakladnika koji obavlja djelatnost radija i televizije treba poštovati temeljne društvene vrijednosti kao što su ljudsko dostojanstvo i osnovna prava čovjeka, doprinosti svestranom i objektivnom informiranju slušatelja i gledatelja i dr. U tom smislu program ne smije jednostrano služiti određenoj političkoj stranci, interesima ili svjetonazoru. Pored toga, programski sadržaj nakladnika mora vjerno, istinito i korektno prikazivati činjenice i događaje, te promicati nepristranost, poštujući razlike u mišljenjima o različitim pitanjima, pri čemu niti jedna interesna skupina ne smije utjecati na nakladnika glede stvaranja i objavljivanja radijskog i televizijskog programa. U stvaranju i objavljivanju programskih sadržaja nakladnik ne smije ugrožavati obranu države, državnu sigurnost, ustavni poredak, kao ni prikazivati pornografiju, stavljati naglasak na nasilje, mržnju, niti objavljivati radijske i televizijske programe koji mogu loše djelovati na tjelesni, psihički ili moralni razvoj djece i mladeži u vrijeme kada će oni te programe vjerojatno gledati. Također u stvaranju programa nakladnik mora poštivati autorska i srodna prava, radi čega je dužan pribaviti odobrenje ovlaštene udruge za kolektivno ostvarivanje prava. U svrhu omogućavanja kontrole poštivanja navedenih programskih načela i obveza, nakladnik je dužan voditi očevidnik o cjelovitom objavljenom programu i čuvati snimke programa najmanje 60 dana, te očevidnik dostaviti Vijeću za elektroničke medije na njegov zahtjev.

Člancima 17. do 19. uređeni su uvjeti pod kojima nakladnik može obavljati oglašavanje i teletrgovinu. Posebno su propisani sadržaji koji se ne smatraju oglašavanjem, sukladno članku 20. Direktive Vijeća Europske unije 97/36/EZ, kao što su primjerice izjave učinjene u svezi programa nakladnika, besplatne najave izvođenja javnih radova i usluga, dobrotvornih aktivnosti, te besplatno prezentiranje umjetničkih djela. Predviđene su zabrane prikrivenog i prijevarnog oglašavanja, korištenja tehnika koje djeluju na podsvijest, sukladno članku 10. Direktive Vijeća Europske unije 89/552/EEZ i odredbama Direktive Vijeća Europske unije 84/450/EEZ, od 10. rujna 1984. godine, koja se odnosi na usklađivanje zakonodavstva, uredbi i administrativnih odluka država članica u pogledu zavaravajućeg oglašavanja (OJ L 250, 19.9.1984.), kao i zabrana oglašavanja i teletrgovine oružja i streljiva, duhana i duhanskih proizvoda, lijekova i medicinskih tretmana koji su dostupni jedino na liječnički recept, te alkoholnih pića prema uvjetima propisanim posebnim zakonom. Zabrana glede oglašavanja i teletrgovine duhana i duhanskih proizvoda, medicinskih proizvoda i tretmana, te uvjeti oglašavanja i teletrgovine alkoholnih pića uređeni su Europskom konvencijom o prekograničnoj televiziji, koja je usklađena sa člancima 13., 14., 15. i 16. Direktive Vijeća Europske unije 89/552/EEZ i člancima 14., 15., 16. i 18. Direktive 97/36/ EZ, koje uređuju ovu materiju. Propisano je također vrijeme trajanja oglašavanja i teletrgovine, te uvjeti pod kojima se mogu umetati oglašavanje i teletrgovina između i tijekom trajanja programa, kao i zabrana umetanja oglašavanja i teletrgovine u vijesti i u prijenos vjerskih službi, sukladno prehodno navedenoj Konvenciji i Direktivama.

Člancima 20. do 21. uređeno je pokroviteljstvo programskih sadržaja, te zabrana pokroviteljstva za određene pravne i fizičke osobe, kao i zabrana pokroviteljstva vijesti i informativnog programa, sukladno članku 17. Direktive Vijeća Europske unije 89/552/EEZ i članku 19. Direktive 97/36/ EZ. Također je određeno da političke stranke i koalicije ne smiju biti pokrovitelji programa, osim u vrijeme izborne promidžbe, što je u skladu s Preporukom Vijeća Europe (99) 15, od 9. rujna 1999. godine, o mjerama vezanim za medijsko praćenje predizbornih kampanja.

Člankom 22. utvrđuje se za radijske i televizijske programe dnevno vrijeme objavljivanja, od 0 do 24 sata svakog dana, te godišnje vrijeme objavljivanja, od 1. siječnja do 31. prosinca pojedine godine. Također je za nakladnike radija na državnoj i regionalnoj razini, te razini županije i Grada Zagreba određeno da mora objavljivati najmanje 12 sati programa dnevno, dok nakladnik na nižoj razini od razine županije mora objavljivati najmanje 6 sati programa dnevno. Za nakladnike televizije na državnoj i regionalnoj razini, te razini županije i Grada Zagreba određeno je da moraju objavljivati najmanje 6 sati programa dnevno, dok nakladnik na nižoj razini od razine županije mora objavljivati najmanje 3 sata programa dnevno. Posebno je za nakladnike koji obavljaju djelatnost radija i televizije na lokalnoj odnosno regionalnoj razini propisano koliko najmanje ukupnog tjednog programa moraju posvećivati priopćavanju lokalnih vijesti i obavijesti o lokalnim zbivanjima na području koncesije (10%). Nakladnik radija i televizije na državnoj i regionalnoj razini mora, pak, dnevno objavljivati najmanje jednu informativnu emisiju. Izričito je propisano da u vrijeme predizbornog natjecanja nakladnik mora omogućiti svim strankama mogućnost komercijalne političke promidžbe pod jednakim uvjetima sukladno izbornim propisima i uputama mjerodavnog tijela koje nadzire ili provodi izbore, što je u skladu s europskim standardima i Preporukom Vijeća Europe (99) 15, od 9. rujna 1999. godine, o mjerama vezanim za medijsko praćenje predizbornih kampanja.

Člancima 23. i 24. određeni su programski sadržaji koji su nastali u vlastitoj proizvodnji tj. koji su izvorno proizvedeni, a proizvođač im je nakladnik ili koji su napravljeni po njegovoj narudžbi. Također je propisan obvezan udio vlastite proizvodnje u dnevnom vremenu objavljivanja radijskog i televizijskog programa. Na ovaj način potiče se vlastita proizvodnja nakladnika.

Člancima 25. do 27. određen je obvezan udio hrvatske glazbe u radijskom programu, te je utvrđen pojam hrvatskih audiovizualnih djela i obvezan udio takvih djela u televizijskom programu nakladnika. Na ovaj način potiče se proizvodnja domaće glazbe i audiovizualnih djela.

Člancima 28. i 29. određen je pojam europskih audiovizualnih djela sukladno članku 6. Direktive Vijeća Europske unije 89/552/EEZ i članak 7. Direktive 97/36/EZ, te obvezan udio europskih audiovizualnih djela u televizijskom programu nakladnika, sukladno članku 4. stavku 1. i 2. Direktive Vijeća Europske unije 89/552/EEZ i članku 5. Direktive 97/36/EZ. Nakladnik televizijskog programa mora osigurati da od stranog programa najmanje 50%

čine europska audiovizualna djela. Sukladno prethodno navedenim Direktivama, propisano je da nakladnik koji ne postigne prethodno navedeni opseg udjela europskih audiovizualnih djela u svojem programu, mora svake godine povećati udio tih djela u razmjeru s njegovim opsegom u godišnjem vremenu objavljivanja u prethodnoj godini, pri čemu je minimalni polazni udio 20% godišnjeg vremena objavljivanja. U godišnje vrijeme objavljivanja u ovom slučaju ne ubraja se vrijeme namijenjeno informativnom programu, sportskim događajima, igrama, oglašavanju, teletekstu i TV prodaji.

Člancima 30. i 31. propisan je pojam neovisnog proizvođača audiovizualnih djela, te je ujedno utvrđen obavezan udio audiovizualnih djela neovisnih proizvođača u televizijskom programu, sukladno članku 5. Direktive Vijeća Europske unije 89/552/EEZ i članku 6. Direktive 97/36/EZ, a u cilju promicanja proizvodnje i distribucije audiovizualnih djela neovisnih proizvođača. Propisano je da nakladnik televizijskog programa mora osigurati da udio audiovizualnih djela neovisnih proizvođača u godišnjem programu iznosi najmanje 10% vremena. Predviđena je mogućnost da nakladnici koji ne mogu udovoljiti ovom udjelu, mogu isti povećavati razmjerno svake godine, dok ne dosegnu najmanje 10% godišnjeg vremena objavljivanja.

Člankom 32. propisana je dužnost nakladnika da u slučaju ratnog stanja ili neposredne ugroženosti neovisnosti i jedinstvenosti Republike Hrvatske, velikih prirodnih nepogoda i epidemija, mora na zahtjev nadležnog državnog tijela objaviti nužnu obavijest, tj. objaviti bez naknade proglašeno o ovim okolnostima, kao i službena priopćenja kada postoji opasnost za život i zdravlje ljudi, sigurnost zemlje, te javni red i mir. Dužnost nakladnika da objavi nužnu obavijest u javnom je interesu, u provedbi zaštite prethodno navedenih vrijednosti, a predviđena je, također, redovito i u drugim zakonodavstvima.

Člankom 33. uređeno je pravo nakladnika radijskog ili televizijskog programa na kratko obavješćavanje o svim važnim priredbama i drugim događajima, osim vjerskih obreda, koje može trajati najviše minutu i pol u sklopu informativnog programa, te uvjeti ostvarivanja toga prava u odnosu na organizatore. Propisivanjem prava nakladnika na kratku informaciju o svim važnim događajima ostvaruje se pravo građana na javno informiranje i obaviještenost o svim važnim priredbama i drugim događajima.

Člankom 34. propisano je da nakladnik ne može na osnovi dobivenih isključivih prava prenositi pojedine događaje koji su značajni za javnost Republike Hrvatske ili druge države članice Europske unije ili potpisnice međunarodnog ugovora koji obvezuje Republiku Hrvatsku, na način kojim je značajnom dijelu gledatelja na tom području onemogućeno praćenje toga događaja. Sukladno članku 4. Direktive 97/36/EZ predviđeno je da Vijeće za elektroničke medije utvrđuje popis događaja značajnih za javnost Republike Hrvatske, kako bi se na ovaj način osigurala provedba ove odredbe. Ova odredba je sukladna i Preporuci Vijeća Europe (91) 5 od 11. travnja. 1991. godine o pravu na kratko izvješćivanje o značajnim događajima i isključivim pravima za njihovo televizijsko emitiranje u prekograničnom kontekstu.

Člankom 35. propisani su uvjeti povezivanja televizijskih i radijskih programa u šire, regionalne ili nacionalne mreže, ukoliko nakladnici mogu oblikovati zajedničku programsku osnovu i pisanim aktom utvrditi način njezinog izvršavanja. Povezivanje televizijskih i radijskih programa u mreže može se obaviti uz prethodnu suglasnost Vijeća za elektroničke medije. Nacionalna mreža programa prema ovom Zakonu je televizijski ili radijski program koji obuhvaća više od 60% stanovništva Republike Hrvatske.

Člankom 36. i 37. uređeni su neprofitni i studentski radijski i televizijski programi kao programi od posebnog značenja, kojima status utvrđuje Vijeće za elektroničke medije sukladno propisanim uvjetima. Prema ovom Zakonu status neprofitnog programa ima radijski ili televizijski program koji dnevno objavljuje najmanje 30% vlastite proizvodnje informativnih, obrazovnih, kulturnih i zabavnih sadržaja. Dobit od djelatnosti nakladnik neprofitnog radijskog ili televizijskog programa smije koristiti samo za unapređenje i razvoj djelatnosti. Visoko učilište odnosno studenstke udruge s pravnom osobnošću mogu isključivo biti nakladnikom radijskog ili televizijskog programa namijenjenog studentima, kojemu je svrha obavještanje te zadovoljavanje obrazovnih, znanstvenih, stručnih, umjetničkih, kulturnih i ostalih potreba studentske i šire javnosti.

Glava IV. Elektroničke publikacije (članci 38. do 43.)

Člankom 38. utvrđuju se odredbe ovoga Zakona koje se primjenjuju na elektroničke publikacije kao medij kojim fizičke ili pravne osobe prenose programske sadržaje putem informacijsko-komunikacijskih veza tako da su dostupne široj javnosti bez obzira na njihov opseg. Pravne osobe koje objavljuju elektroničke publikacije moraju se pridržavati općih načela ovoga Zakona, imati programsku osnovu, pridržavati se propisanih programskih načela i obveza, odredbi o oglašavanju i pokroviteljstvu, te su dužne objaviti nužnu obavijest u zakonom predviđenim slučajevima. Ovako propisani režim primjenjuje se i na fizičke osobe, uz razliku da se na njih ne primjenjuje odredba o zaštiti hrvatskog jezika, upisu u sudski registar, programskoj osnovi, te dužnosti objave nužne obavijesti. Međutim, sve odredbe posebnog zakona, Zakona o javnom priopćavanju («Narodne novine», broj 83/96, 143/98 i 96/01), koje se odnose na odgovornost, objavljivanje priopćenja i ispravaka primjenjuju se na fizičke i pravne osobe koje objavljuju elektroničke publikacije. Također je propisano da su pravne osobe iz članka 5. ovoga Zakona dužne prije prve objave elektroničke publikacije podnijeti prijavu za upis u očevidnik nakladnika elektroničkih publikacija koji se vodi pri Vijeću za elektroničke medije.

Člankom 39. i 40. propisana je zabrana prenošenja programskih sadržaja drugih elektroničkih medija putem informacijsko-komunikacijskih veza bez pisane suglasnosti nakladnika, čime je onemogućeno neovlašteno i besplatno korištenje tuđih programskih sadržaja. Također nije dopušteno da se prilikom prijenosa promidžbenih sadržaja, čija je svrha neposredno sklapanje ugovornog odnosa s korisnicima, jasno ne označi takva namjera te financijske posljedice sklapanja ugovora, čime se sprečava nepogodujuće postupanje na štetu građana, te brzo i nepromišljeno preuzimanje financijskih obveza.

Člancima 41. do 43. uređene su zaštićene usluge koje obuhvaćaju objavljivanje informacija i audiovizualnih usluga koje se obavljaju na osnovi pojedinačnog zahtjeva, a dostupne su isključivo na temelju ugovora odnosno uz naplatu (naplatna TV, audio i video usluge na zahtjev, kodirani radijski i televizijski programi i sl.). Uvedena je zakonska zaštita zaštićenih usluga putem zabrane proizvodnje, pribavljanja, instaliranja uređaja i sredstava koji omogućavaju slobodan pristup zaštićenim uslugama. Također je predviđena sudska zaštita i pravo na naknadu prouzročene štete u slučaju neovlaštenog korištenja zaštićenih usluga.

Glava V. Zaštita pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija (članci 44. do 57.)

Člankom 44. uređeno je pitanje javnosti vlasništva, te je propisano da je svaki nakladnik kao pravna osoba dužan prijaviti nadležnom ministarstvu podatke o fizičkim i pravnim osobama koje neposredno ili posredno postale imatelji dionica ili udjela u temeljnom kapitalu nakladnika. Podatke o postoku i udjelima u kapitalu nakladnika, nakladnik je dužan objaviti putem elektroničkih medija, kao i u Narodnim novinama.

Člankom 45. propisano je, radi zaštite neovisnosti nakladnika, u kojim se slučajevima smatra da postoje povezane osobe u smislu međusobne povezanosti putem upravljanja, kapitala ili na drugi način, koje mogu svojim utjecajem u bitnome utjecati na financiranje i poslovanje nakladnika odnosno odlučivanje o njegovoj programskoj osnovi. Na ovaj način želi se zaštititi neovisnost nakladnika, napose u pogledu stvaranja sadržaja njihovih programa.

Člancima 46. do 50. uređeno je ograničenje koncentracije u području medija, te je propisano kada se prema ovom Zakonu smatra da postoji nedopuštena koncentracija poduzetnika. U slučaju nedopuštene koncentracije Vijeće za elektroničke medije neće zainteresiranoj pravnoj osobi dodijeliti koncesiju za obavljanje djelatnosti radija i televizije. Utvrđena je i dužnost svakog podnositelja ponude na javni natječaj za koncesiju da mora dostaviti ovjerenu izjavu kojom potvrđuje da se eventualnim dodjeljivanjem koncesije ne ostvaruje nedopuštena koncentracija u području medija. Također Vijeće za elektroničke medije može, ukoliko utvrdi da je nakon dodjeljivanja koncesije za djelatnost radija i televizije nastala nedozvoljena koncentracija, naložiti nakladniku da u određenom roku uskladi svoj rad s odredbama ovoga Zakona, budući da mu se u protivnom mora oduzeti koncesija. Posebno je **člancima 49. i 50.** propisano da je nakladnik dužan prijaviti svaku promjenu vlasničke strukture Vijeću za elektroničke medije i Agenciji za zaštitu tržišnog natjecanja, koja također može odrediti da je nakladnik dužan uskladiti svoju vlasničku strukturu s odredbama ovoga Zakona. Domaće pravne osobe kojima su osnivači ili suosnivači strane pravne osobe, registrirane u zemljama u kojima prema propisima tih zemalja nije dopušteno ili nije moguće utvrditi podrijetlo osnivačkog kapitala, ne mogu sudjelovati u postupku dodjele koncesije za obavljanje djelatnosti radija i televizije. Ako ove pravne osobe dobiju koncesiju, ista se oduzima nakon utvrđivanja ovih činjenica.

Člankom 51. propisano je da pojedini nakladnik može obavljati samo radijsku ili samo televizijsku djelatnost. Vijeće za elektroničke medije može dopustiti da nakladnik obavlja radijsku i televizijsku djelatnost, ako radijsku i televizijsku djelatnost ne obavlja na istom području.

Člankom 52. propisano je da pravna osoba čija je djelatnost prikupljanje, oblikovanje i posredovanje oglasa, kao i fizička ili pravna osoba, te skupina povezanih osoba, koje sudjeluju iznad 10% u kapitalu odnosno imovini koja je namijena djelatnosti prikupljanja, oblikovanja i posredovanja oglasa, ne može biti nakladnik ili osnivač nakladnika radijskog i televizijskog programa, niti može imati više od 10% vlasništva dionica ili udjela u kapitalu takvog nakladnika. Isto vrijedi ako navedene osobe imaju 10% upravljačkih odnosno glasačkih prava.

Člankom 53. propisana je nespojivost istovremenog obavljanja djelatnosti operatora i nakladnika radijskog i televizijskog programa, s obzirom da operator obavlja usluge i za druge nakladnike, a inače ima prvenstvenu zadaću unaprijediti svoju telekomunikacijsku infrastrukturu.

Člankom 54. i 55. propisano je da se nakladnike primjenjuju propisi o zaštiti tržišnog natjecanja, tj. Zakon o zaštiti tržišnog natjecanja («Narodne novine», broj 48/95, 52/57 i 89/98), te da se odredbe Zakona o elektroničkim medijima, koje se odnose na ograničenje vlasništva i zabranu koncentracije odnose i na strane pravne i fizičke osobe.

Člankom 56. i 57. ustanovljava se Fond za poticanje pluralizma i raznovrsnosti medija, pri nadležnom ministarstvu, te propisuju izvori finacijskih sredstava iz kojih će se osigurati sredstava za obavljanje zadaća radi kojih je Fond osnovan. Posebno je **člankom 57.** propisano je da će se sredstvima Fonda za poticanje pluralizma i raznovrsnosti medija poticati proizvodnja i objavljivanje programskih sadržaja elektroničkih medija na lokalnoj i regionalnoj razini koji su od javnog interesa.

Glava VI. Vijeće za elektroničke medije (članci 58. do 66.)

Člankom 58. osniva se Vijeće za elektroničke medije kao posebno regulatorno tijelo u području elektroničkih medija. Vijeće je samostalna i nezavisna pravna osoba s javnim ovlastima koja se upisuje u sudski registar. Unutrašnje odnose i ustrojstvo Vijeće uređuje Statutom koji potvrđuje Hrvatski sabor. Predsjednik Vijeća ovkašten je za zastupanje i predstavljanje Vijeća, te svoju dužnost obavlja profesionalno, kao zaposlenik Vijeća. Drugi članovi Vijeća mogu, ali ne moraju biti zaposlenici Vijeća, te to ovisi o njihovom izboru i odluci Hrvatskog sabora koji pri imenovanju može urediti na odgovarajući način ovo pitanje za svakog člana Vijeća prema potrebi. Sredstva za rad Vijeća osiguravaju se u iznosu od 0,5% od bruto godišnjeg prihoda nakladnika elektroničkih medija koji obavljaju djelatnost radija i televizije.

Člankom 59. propisuje se da Vijeće za elektroničke medije ima sedam članova. Članove Vijeća imenuje Hrvatski sabor na prijedlog Vlade Republike Hrvatske, na vrijeme od 5 godina. Za početni sastav Vijeća dva člana se imenuju na vrijeme od 3 godine, dva člana na vrijeme od 4 godine i tri člana na vrijeme od pet godina. Članovi Vijeća trebaju imati stručno znanje i sposobnosti, te iskustvo u djelatnosti radija ili televizije, ili izdavačkoj ili kulturnoj ili sličnoj djelatnosti. Oni ne smiju imati vlasnički udio, biti dioničari ili članovi tijela nadzora i upravljanja, odnosno direktori ili ravnatelji pravnih osoba na koje se primjenjuju odredbe ovoga Zakona. Članovi Vijeća ne mogu biti državni dužnosnici, dužnosnici u izvršnoj ili sudbenoj vlasti, kao ni dužnosnici političke stranke, te zaposlenici u pravnoj osobi ili drugoj službi koja je u svezi s radijom i televizijom.

Člankom 60. određen je djelokrug Vijeća za elektroničke medije. Vijeće provodi postupak dodjele koncesije, te odlučuje o oduzimanju koncesije u slučajevima predviđenima ovim Zakonom, vodi očevidnik prijave nakladnika elektroničkih publikacija, odlučuje o odobrenju da nakladnik može obavljati istovremeno radijsku i televizijsku djelatnost, osigurava provedbu nadzora nad provedbom odredbi o programskim načelima i obvezama, provodi postupak utvrđivanja nepoštivanja ili kršenja odredbi ovoga zakona, razmatra pritužbe građana na postupanje nakladnika u provedbi zakona, te poduzima mjere sukladno ovom Zakonu, podnosi izvješće nadležnim tijelima, donosi poslovnik o svom radu, te obavlja druge poslove propisane ovim i posebnim zakonom.

Člankom 61. propisan je način na koji Vijeće za elektroničke medije donosi odluke. Vijeće odlučuje većinom glasova svih članova Vijeća, te svoje odluke o dodjeli i oduzimanju koncesija objavljuje u Narodnim novinama zbog važnosti ove činjenice za korisnike i druge subjekte vezane za rad nakladnika elektroničkog medija. Odluke Vijeća mogu se pobijati u upravnom sporu, čime je osigurana sudska zaštita za sve one koji nisu zadovoljni odlukom Vijeća o dodjeli koncesije. Također je propisano da nadležno ministarstvo obavlja administrativne, stručne i tehničke poslove za Vijeće. Sredstva za podmirenje troškova Vijeća i naknade za rad članova osiguravaju se iz sredstava od koncesionarskih naknada. Naknade za rad članova Vijeća utvrđuje Hrvatski sabor.

Člankom 62. propisan je postupak davanja koncesije za obavljanje djelatnosti radija i televizije. Vijeće za elektroničke medije raspisuje javni natječaj za davanje koncesije za obavljanje djelatnosti radija i televizije na temelju tehničke podloge koja se utvrđuje prema posebnom propisu tj. Zakonom o telekomunikacijama. Sadržaj i postupak javnog natječaja propisuje nadležni ministar na prijedlog Vijeća. Ponuda za javni natječaj mora sadržavati dokaze o ispunjavnju uvjeta propisanih natječajem, detaljnu programsku shemu te podatke o strukturi vlasništva pravne osobe koja podnosi ponudu. Zbog velikog značenja i zahtjevnosti sadržaja odluke o dodjeli koncesije, propisan je i specificiran obvezan sadržaj teksta odluke.

Člankom 63. propisano je da se pravo obavljanja djelatnosti radija i televizije stječe na temelju odluke Vijeća za elektroničke medije o davanju koncesije i sklopljenog ugovora o koncesiji. Ugovor o koncesiji sklapa Vijeće

sa koncesionarom u roku određenom u odluci o dodjeli koncesije. Ukoliko se pak po isteku toga roka ne sklopi ugovor Vijeće poništava odluku o dodjeli koncesije. Zbog trajnosti i posebnog značenja ugovora o koncesiji, propisan je njegov obvezni sadržaj, koji obuhvaća programsku osnovu i druge uvjete iz ponude za dobivanje koncesije. Također je predviđeno prenošenje koncesije na drugu pravnu osobu uz prethodnu suglasnost Vijeća.

Člankom 64. propisano je područje i trajanje koncesije za obavljanje djelatnosti radija i televizije. Područje koncesije može biti na državnoj, regionalnoj, županijskoj, gradskoj ili drugoj lokalnoj razini kada je to utvrđeno posebnim propisom. Propisano je da područje koncesije za obavljanje djelatnosti radija i televizije na državnoj ili na regionalnoj razini mora obuhvatiti najmanje 60% stanovništva Republike Hrvatske ili 70% stanovništva određene regije. Za koncesiju se plaća naknada, a način plaćanja te visinu naknade propisuje Vijeće za elektroničke medije.

Člankom 65. propisani su slučajevi u kojima je Vijeće za elektroničke medije ovlašteno privremeno ili trajno oduzeti koncesiju, kao i drugi slučajevi prestanka koncesije za obavljanje djelatnosti radija i televizije.

Člankom 66. propisano je da je Vijeće za elektroničke medije ovlašteno u slučaju nepoštivanja programskih načela i obveza u obavljanju djelatnosti radija i televizije propisanih odredbama ovoga Zakona privremeno ograničiti slobodu prenošenja programskih sadržaja iz drugih država, što je preuzeto iz članka 3. Direktive 97/36/EZ.

Člankom 67. propisani su slučajevi u kojima Vijeće za elektroničke medije može na zahtjev nakladnika donijeti odluku o obnovi koncesije za obavljanje djelatnosti radija i televizije.

Glava VII. Nadzor (članak 68.)

Člankom 68. propisano je da nadzor nad zakonitošću rada nakladnika obavlja ministarstvo nadležno za obavljanje upravnih i stručnih poslova u području javnog priopćavanja.

Glava VIII. Zabrana i prestanak obavljanja djelatnosti (članak 69.)

Člankom 69. propisana je mjera zabrane obavljanja djelatnosti ukoliko nakladnik nije upisan u sudski ili drugi registar u Republici Hrvatskoj, te nema sjedište odnosno sjedište uredništva u Republici Hrvatskoj. Predviđena je i privremena mjera oduzimanja uređaja za rad te ostalih materijalnih sredstava. Ovu mjeru provodi Vijeće.

Glava IX. Prekršajne odredbe (članci 70. i 71.)

Člancima 70. i 71. propisane su novčane kazne koje se mogu izreći fizičkim i pravnim osobama u slučaju kršenja odredbi ovoga Zakona.

Glava X. Prijelazne i završne odredbe (članci 72. do 79.)

Ovim odredbama uređeni su slučajevi u kojima se ne primjenjuju pojedine odredbe ovoga zakona na televizijske programe specijalizirane za TV prodaju ili samooglašavanje, te je propisano da se u pogledu pitanja koja nisu uređena ovim Zakonom (prava i obveze nakladnika i novinara, njihova odgovornost, objavljivanje priopćenja i ispravaka, pitanja sadržaja programa) primjenjuju posebni propisi, tj. Zakon o javnom priopćavanju («Narodne novine», broj 83/96, 143/98 i 96/01), te Zakon o potvrđivanju Europske konvencije o prekograničnoj televiziji («Narodne novine», Međunarodni ugovori, broj 11/01). Također je određen rok u kojem su nakladnici elektroničkih medija dužni uskladiti svoj rad, poslovanje i opće akte s odredbama ovoga Zakona.

Nadalje propisano je da će Vijeće za radio i televiziju, koje je osnovano člankom 74. Zakona o telekomunikacijama («Narodne novine», broj 76/99, 128/99 i 68/01) nastaviti radom po odredbama ovoga Zakona do osnivanja Vijeća za elektroničke medije, kako bi se osigurao kontinuitet u obavljanju zadaća koje su u djelokrugu Vijeća.

Vlada Republike Hrvatske obvezana je da u roku od 15 dana od dana stupanja na snagu Zakona imenuje osobu koja će provesti sve potrebne radnje u cilju osnivanja i registracije Vijeća za elektroničke medije. Ujedno je propisan rok u kojem će Vlada Republike Hrvatske predložiti članove Vijeća za elektroničke medije Hrvatskom saboru.

Također je propisano da danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaju važiti odredbe glave XII. Zakona o telekomunikacijama («Narodne novine», broj 76/99, 128/99 i 68/01), te je određeno da Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u «Narodnim novinama».

IV. OCJENA POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Provedba ovog Zakona zahtjevat će osiguranje sredstava u Državnom proračunu za 2004. godinu, i to samo kao sredstva za poticanje pluralizma i raznovrsnosti medija, dok će se za rad i djelovanje Vijeća za elektroničke medije sredstva osiguravati iz iznosa od 0,5% od ukupnog godišnjeg bruto prihoda koje ostvari nakladnik elektroničkog medija koji obavlja djelatnost radija i televizije. U Državnom proračunu za 2004. godinu treba predvidjeti sredstva u iznosu od 2,600.000,00 kuna od kojih će 1,800.000,00 pokriti plaće novozaposlenih stručnih djelatnika u nadležnom ministarstvu, dok će preostala sredstva biti potrebna za pokriće drugih tekućih troškova za obavljanje poslova temeljem ovoga Zakona. Ujedno Državni proračun temeljem ovog Zakona ostvarit će odgovarajuće prihode o naknada za dane koncesije za obavljanje djelatnosti radija i televizije.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA U KONAČNOM PRIJEDLOGU ZAKONA U ODNOSU NA ONA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA

Tijekom rasprave provedene o Prijedlogu zakona o elektroničkim medijima pred Hrvatskim saborom i njegovim radnim tijelima iznesene su brojne primjedbe usmjerene najvećim dijelom na poboljšanje predloženih zakonskih rješenja. Sve primjedbe i prijedlozi su pomno razmotreni, te su gotovo svi prijedlozi na odgovarajući način uvršteni u tekst Konačnog prijedloga Zakona.

Alternativno rješenje načina izbora Vijeća za elektroničke medije koje je bilo sadržano u Prijedlogu zakona, riješeno je tako što Konačni prijedlog podržava prijedloge iz rasprave opredjeljenjem za izbor Vijeća kako je to uređeno u članku 59. Konačnog prijedloga zakona. Ujedno je člankom 58. pojašnjen status Vijeća kao samostalne i nezavisne pravne osobe s javnim ovlastima. Također je broj članova Vijeća smanjen sa devet na sedam, ali je ujedno propisano da predsjednik Vijeća mora svoju dužnost obavljati profesionalno, kao zaposlenik Vijeća, dok drugi članovi mogu ali ne moraju nužno biti zaposlenici Vijeća.

Način osiguravanja sredstava za rad Vijeća također je izmijenjen u odnosu na rješenja iz Prijedloga zakona i to tako što se Konačnim prijedlogom propisuje da će se iznos od 0,5% od ukupnog godišnjeg bruto prihoda koji ostvare nakladnici elektroničkih medija obavljanjem djelatnosti radija i televizije, uplaćivati u korist Vijeća. Neurošena sredstva prelijevati će se u Fond za poticanje pluralizma i raznovrsnosti medija, te će se raspoređivati sukladno Zakonu. Sukladno primjedbama detaljnije su utvrđeni i kriteriji za raspodjelu sredstava Fonda za poticanje pluralizma i raznovrsnosti medija.

Između dva saborska čitanja održano je nekoliko skupova stručne javnosti na kojima je provedena rasprava o Prijedlogu zakona o elektroničkim medijima te su i sugestije s tih skupova razmotrene i dijelom uvrštene u Konačni prijedlog zakona.

Isto tako Konačni prijedlog zakona usuglašen je sa novim tekstom Zakona o telekomunikacijama koji je također u postupku donošenja. Time je postignuto jasnije usklađenje predloženih odredbi s europskim zakonodavstvom, direktivama i preporukama u području medija i elektroničkih medija.

VI. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA KOJI SU DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA A KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO

Unatoč prijedlogu da se pokuša izbjeći ovlaštenje prema kojemu ministar nadležnog ministarstva uz suglasnost ministra nadležnog za područje telekomunikacija propisuje uvjete iz članka 10. ovoga Zakona, predlagatelj je uvažavajući opredjeljenja predstavnika elektroničkih medija, zadržao u tom pitanju isto rješenje kao u Prijedlogu zakona. Naime, u praksi djeluje izvjestan

broj elektroničkih medija koji nemaju najosnovnije prostorne i kadrovske uvjete za rad i djelovanje. Takovi mediji najčešće reproduciraju samo postojeće programske sadržaje i gotovo da ni nemaju vlastitu proizvodnju programa. Da bi se postupno dostigli odgovarajući kadrovski, prostorni, pa i tehnički standardi u ovom području, nužno je osigurati zakonsku osnovu za propisivanje najnižih standarda koji predstavljaju uvjet za obavljanje djelatnosti elektroničkih medija.